

Vedlegg A

A. Oversikt over lovverk og behandlingsprosess

A.1 Energiloven

For å bygge, eie og drive elektriske anlegg kreves det konsesjon etter energiloven § 3-1. NVE er delegert myndighet til å treffe vedtak om å bygge og drive elektriske anlegg, herunder kraftledninger og transformatorstasjoner.

A.2 Oreigningslova

Lofotkraft har også søkt om ekspropriasjonstillatelse og forhåndstiltredelse etter oreigningslova. I utgangspunktet skal Lofotkraft forsøke å inngå minnelige avtaler med grunneiere og rettighetshavere for å sikre seg nødvendige rettigheter til bygging, drift og vedlikehold av de elektriske anleggene. For det tilfelle det ikke er mulig å inngå minnelige avtaler med alle grunneiere og rettighetshavere, vil det være nødvendig med ekspropriasjonstillatelse for å kunne gjennomføre tiltaket. Etter oreigningslova § 2 nr. 19 er kraftliner, transformatorstasjoner og andre elektriske anlegg mulige ekspropriasjonsformål. I tillegg til ekspropriasjon er det vanlig å søke om forhåndstiltredelse etter oreigningslova § 25, som innebærer en tillatelse til å iverksette ekspropriasjonsinngrep før det foreligger rettskraftig skjønn. Det er NVE som er ansvarlig for behandlingen etter oreigningslova.

A.3 Samordning med annet lovverk

A.3.1 Plan- og bygningsloven

Etter at endringen av plan- og bygningsloven trådte i kraft 01.07.09, er ikke lenger kraftledninger og transformatorstasjoner med anleggskonsesjon omfattet av lovens plandel. Lovens krav til konsekvensutredninger og krav til kartfesting gjelder fortsatt. Unntaket betyr at:

- konsesjon kan gis uavhengig av planstatus
- det ikke skal utarbeides reguleringsplan eller gis dispensasjon
- det ikke kan vedtas planbestemmelser for slike anlegg

Vedtak om elektriske anlegg som krever anleggskonsesjon skal kun fattes av energimyndighetene. De øvrige myndigheter er høringsinstanser. Statlige, regionale og lokale myndigheter får etter ikrafttredelse av den nye loven innsigelsesrett og klagerett på NVEs konsesjonsvedtak etter energiloven, jf. energiloven § 2-1.

De nye behandlingsreglene for kraftledninger skal praktiseres for elektriske anlegg med tilhørende konstruksjoner og nødvendig adkomst. Dette innebærer at adkomstveier som er nødvendig for driften av energianleggene skal inntegnes på konsesjonskartet, behandles samtidig med anlegget for øvrig og inngår i konsesjonsvedtaket. Disse skal ikke behandles etter plan- og bygningsloven, under forutsetningen at disse veiene gis en betryggende behandling etter energiloven, der berørte interesser gis mulighet for å gi sine innspill. Veier som ikke inngår i prosessen fram til konsesjonsvedtaket, skal framlegges i detaljplaner som følger opp konsesjonsvedtaket, eller behandles av kommunene etter plan- og bygningsloven.

Selv om nettanlegg kan etableres uavhengig av innholdet i eksisterende arealplaner, betyr ikke at det er likegyldig for utbygger eller NVE hvilken arealbruk som berøres og hvilke planer som foreligger.

Eksisterende bruk av arealene er som før en viktig del av de reelle hensynene som skal ivaretas når alternative traseer vurderes og en konsesjonsavgjørelse fattes. Foreliggende regulering til vern kan for eksempel være en viktig grunn til å unngå dette arealet, men planen gir ingen absolutte krav om å unngå arealet.

Elektriske anlegg som er unntatt fra plan- og bygningsloven skal i kommunale plankart fremtre som hensynssoner, noe som betyr at det skal registreres kraftledninger med tilhørende byggeforbudssoner i samsvar med regelverket til Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap. På kart vil ledninger være vist som et skravert område. Tidligere framstilling av ledninger som planformål (spesialområde, fareområde) med egne farger skal fases ut. Planformål ved ledninger skal framstilles ut fra forutsatt bruk av arealet i området for øvrig. Kraftledninger med anleggskonsesjon er unntatt fra plan- og bygningsloven som helhet – også byggesaksdelen. Unntaket gjelder elektriske anlegg, som er en fellesbetegnelse på elektrisk utrustning og tilhørende byggt tekniske konstruksjoner. Konstruksjoner som ikke har betydning for drift og sikkerhet ved de elektriske anleggene vil derfor omfattes av byggesaksbestemmelsene. Enkelte byggverk tilknyttet transformatorstasjoner vil dermed fortsatt kunne kreve byggesaksbehandling fra kommunen. I denne saken har ikke Lofotkraft søkt om slike byggverk.

A.3.2 Kulturminneloven

Alle fysiske inngrep som direkte kan påvirke kulturminner eller kulturlandskap, skal avklares mot kulturminneloven (kulml.) før bygging. Generelt skal det være gjennomført undersøkelser i planområdet for å avdekke mulige konflikter med automatiske fredete kulturminner, jf. kulml. § 9. Eventuelle direkte konflikter mellom det planlagte tiltaket og automatisk fredete kulturminner, må avklares gjennom en dispensasjonssøknad etter kulturminneloven.

A.3.3 Naturmangfoldloven

Naturmangfoldloven trådte i kraft den. 1. juli 2009, og skal erstatte blant annet naturvernloven. Naturmangfoldloven omfatter all natur og alle sektorer som forvalter natur eller som fatter beslutninger som har virkninger for naturen.

Lovens formål er å ta vare på naturens biologiske, landskapsmessige og geologiske mangfold og økologiske prosesser gjennom bærekraftig bruk og vern. Loven skal gi grunnlag for menneskers virksomhet, kultur, helse og trivsel, både nå og i framtiden, også som grunnlag for samisk kultur. Loven fastsetter alminnelige bestemmelser for bærekraftig bruk, og skal samordne forvaltningen gjennom felles mål og prinsipper. Loven fastsetter videre forvaltningsmål for arter, naturtyper og økosystemer, og lovfester en rekke miljøretslige prinsipper, blant annet føre-var-prinsippet og prinsippet om økosystemforvaltning og samlet belastning.

Prinsippene i naturmangfoldloven skal trekkes inn i den skjønsmessige vurderingen som foretas når det avgjøres om konsesjon etter energiloven skal gis, til hvilken løsning og på hvilke vilkår. I henhold til naturmangfoldloven § 7 skal prinsippene i naturmangfoldloven §§ 8–12 legges til grunn som retningslinjer ved utøving av offentlig myndighet. Det skal fremgå av begrunnelsen hvordan prinsippene om bærekraftig bruk er anvendt som retningslinjer. Tiltakets betydning for forvaltningsmål for naturtyper, økosystemer eller arter, jf. naturmangfoldloven §§ 4 og 5 drøftes der det er aktuelt. Miljøkonsekvensene av tiltaket skal vurderes i et helhetlig og langsiktig perspektiv, der hensynet til det planlagte tiltaket og eventuelt tap eller forringelse av naturmangfoldet på sikt avveies.

Vedlegg B

Konsesjonssøknad og søknad om ekspropriasjon og forhåndstiltredelse, ble sendt på høring 17.12.2013. Fristen for å komme med merknader ble satt til 28.02.2014. Vågan, Vestvågøy og Flakstad kommuner ble bedt om å legge søknaden med konsekvensutredning ut til offentlig ettersyn. Den offentlige høringen av søknaden med konsekvensutredning ble kunngjort to ganger i Lofotposten, Vågan avisa, Lofot-Tidende og Norsk lysingsblad. Lofotkraft orienterte berørte grunneiere og tekniske etater om søknaden og om fristen for å komme med uttalelser. NVE gjorde søknaden med konsekvensutredning tilgjengelig på NVEs internettsider.

B Innkomne merknader

NVE mottok 62 høringsuttalelser til konsesjonssøknad av 4.12.2013 for 132 kV Kvitfossen–Solbjørn i Vågan, Vestvågøy og Flakstad kommuner i Nordland fylke. Samtlige er sammenfattet under. Lofotkraft kommenterte uttalelsene i e-post av 5.5.2014. Kommentarene fra søker er sammenfattet under de respektive uttalelsene.

B1 Kommunale og regionale myndigheter

Vågan kommune skriver i brev av 17.3.2014 at de finner det positivt at strømforsyningen i til Lofoten styrkes ved å oppgradere ledningsnettet. Kommunen mener den anbefalte utbyggingen vil gi positive miljø- og naturgevinster. Oppryddingen av 11- og 22 kV nettet er anses som positivt.

Kommunen mener en ny transformatorstasjon i Osan og til erstatning for Trollhøgda og Mølnosen transformatorstasjoner er positivt. Det forutsettes imidlertid at nøyaktig plassering av den nye stasjonen gjøres i planarbeidet som er igangsatt for området Osan–Kabelvåg.

Kryssingen av Kongstindområdet, mellom alpinanlegget og Lille Kongsvann, bør legges etter alternativ 1.4. Denne løsningen vil og best tilpasning på oversiden av bebyggelsen på nordsiden av vannet.

Kryssingen av Gimsøystraumen bør gjøres via sjøkabel så nærme Gimsøybrua som mulig. Alternativ 1.0, med en sjøkabel fra Lyngvær og en 132 kV returledning fra Kleppstad til Lyngvær anbefales ikke. Fastsetting av endelig trasé for sjøkabel bør gjøres i samråd med fiskerimyndigheter.

Lofotkraft tar uttalelsen til etterretning.

Vestvågøy kommune skriver i brev av 26.2.2014 at tiltaket synes å være positiv, på grunn av bedre leveringssikkerhet, omlegging over Gimsøystraumen og ilandføring i Valberg. Kabel i Leknesområdet vil gi muligheter for bedre arealutnyttelse.

For øvrig har kommunen følgende merknader til søknaden:

Tema nærings- og samfunnsinteresser:

Jordkabelen ved flyplassen må legges slik at det i fremtiden vil være mulig å forlenge flyplassen uten ekstra kostnader.

Ved Hestneset/Offørøy må landbruksinteressene ivaretas. På folkemøte kom det frem et forslag der trasé legges langs fjæra fra Hestnest mot brua ved E10. En slik løsning vil berøre dyrket mark i svært liten grad. Ved opprettholdelse av omsøkt trasé krever kommunen at detaljplanleggingen gjennomføres i samarbeid med de berørte bøndene for å minimere konsekvensene for driften av landbruksarealene.

Aalan gård i Lauvdalen vil bli ”inngjerdet” av ledninger, eksisterende 132 kV ledning går på nordsiden av gården og ny 132 kV ledning er søkt på sørsiden av gården. Den beste løsningen vil være at begge ledningene flyttes sør for gården.

Tema naturmiljø, friluftsliv, kulturminner og landskap:

Vurdering av traséalternativ 1.0 og 1.0.1.

I Malnesvika ligger det en strandeng og strandsump med stor verdi som naturtype. Området er et viktig hekke- og rasteområde for fugl, inkludert rødlistede arter. Det er registrert gravand, siland, stokkand, sandlo, myrsnipe, brushane (VU), svarthalespove (EN), fiskemåke (NT), gråhegre, tjeld, havørn, svartbakk, storspove (NT) og bergirsk (NT). Vandrefalk og kongeørn hekker nord for Malnesvika, og det er sannsynlig at de henter bytter i fugleområdet. Området har stor verdi for fugl. Ved alternativ 1.0 vil den nye ledningen vil kunne komme i konflikt med fuglelivet i Malnesvika. Selv om ledningen legges parallelt med eksisterende ledning i nordenden av fugleområdet, vil den nye ledningen være høyere og har flere plan/etasjer med liner enn dagens ledning. Dette vil øke kollisjonsfaren.

Alternativ 1.0.1 vurderes som et bedre alternativ, da naturtypen i Malnesosen og viktige hekkeområder ikke berøres. Også ut i fra et friluftsperspektiv vil alternativ 1.0.1 ha mindre negative virkninger enn omsøkte traséalternativ 1.0. Ut i fra et miljøperspektiv vektlegges det at alternativ 1.0.1 vil ha mindre negative virkninger enn traséalternativ 1.0.

Vurdering av traséalternativ 1.0 og 1.2

Det vil være mindre fare for fuglekollisjon ved alternativ 1.2 enn alternativ 1.0. I et friluftsperspektiv og landskapsmessig kommer alternativ 1.2 bedre ut. Alternativ 1.2 er å foretrekke.

Anleggsfasen

Det hekker fugl om våren flere steder langs dagens 66 kV ledning. Gårdsvatnet, Lyngdalspollen og Skjerpvatnet har stor KU-verdi for fugl. Riving av dagens ledning må skje utenom hekketiden. Kabellegging ved Borgvatnet må skje utenom hekketiden. Arbeider i hekketiden kan forstyrre hekkingen til hettemåkene (NT).

Ved Bollemyrene må anleggsarbeidet legges utenom hekketiden, fra 1. april-1.august. Ved å gjøre dette vil konsekvensene av anleggsarbeidet bli små.

Landfestene for sjøkabel må utføres på en måte som gjør at de glir mest mulig inn i de naturgitte forutsetningene. Ved Flakstad ser det ut som det er valgt en løsning ved ilandføringen som blir visuelt dominerende for alle som passerer E 10 mot vest. Det bør vurderes om kabelen kan forlenges slik at luftledningen starter på andre siden av E 10, fjellet vil bidra til at ledningen kamufleres.

Kulturminner og kulturmiljø

I Vestvågøy kommune vil ledningsalternativ 1.0 komme i konflikt med kulturminne 6) Liosløken, 8 og 9) Handbergselva og Handberget, 10) Neshågen, 11) Øvre Liland, 12) Moa, 14) Lindalen og 18) Halvanneset. Rivingen av 66 kV-ledningen kan medføre konsekvenser for kulturminnene 16,18,19 og 22, jf. søknaden. For kulturminne 11 og 12 vil dette kunne ødelegge kulturminnene i kulturmiljøet og ødelegge historiske strukturer som oppgis å ha stort negativt omfang. I fagrapport for kulturminner foreslås det å flytte traseen som avbøtende tiltak. Vestvågøy kommune forventer at avbøtende tiltak blir gjort både ved riving og bygging av ledning.

Lofotkraft skriver at jordkabelen ved Leknes flyplass ikke vil være til hinder for fremtidig forlengelse av landingsstripen.

For vurdering av traséjustering ved Aalan gård viser Lofotkraft til kommentar til Aalan gård v/ Knut Åland. For øvrig er kommunens to alternative løsninger i prinsippet lik, i og meg at dagens 66 kV ledning uansett vil bli revet.

Lofotkraft tar kommentar til altenraiv 1.0.1 til etterretning, men understreker at dette alternativet ikke er omsøkt.

Hensynet til fugl i anleggsfasen vil bli ivaretatt og vurdert i arbeidet med MTA-plan.

Vedrørende kulturminner skriver Lofotkraft at det forekommer en rekke kjente kulturminner i dagens trasé, og omsøkt trasé vil komme i berøring med flere av disse i og med at ledningen er planlagt parallelt med eksisterende ledninger. Hensynet til kulturminner kan avbøtes ved at mastepunkter trekkes vekk fra kulturminnet med tilhørende buffer. Kulturminnene må også hensynstas under anleggsarbeidet. Under disse forutsetningene kan tiltaket gjennomføres uten at kulturminner påvirkes direkte. Selv om ikke lokaliteten blir dirkete berørt kan lesbarheten på kulturminnene bli påvirket der linene krysser disse. Siden det går to ledninger i samme område i dag vil endringene fra dagens situasjon være uendret. Lofotkraft er innstilt på å finne løsninger knyttet til dette gjennom detaljplanleggingen, hvor dialog med kulturminneavdelingen hos fylkeskommunen vil være et viktig arbeid.

Fylkesmannen i Nordland har i brev av 26.2.2014 følgende merknader:

Kvitfossen-Svolvær-Kleppstad

Det er observert rovfugl på strekningen, herunder kongeørn. Fylkesmannen er ikke kjent med om hekkelokaliteten kommer i konflikt med traseen. Ledningen bør, av friluftshensyn og hensynet til hekkende fugl ved Stor-Kongsvatnet, gå på sørsiden av Tjeldbergtinden.

Ved Rødlitinden planlegges ledningen gjennom en viktig forekomst av naturtypen ”Beiteskog”. Under befarung i 2012 ble det ikke observert tydelig tegn til beiting, og arealet bar preg av gjengroing. Den eneste kjente lokaliteten av den epifyttiske lavarten hengestry i Lofoten finnes her. Inngrep i skogsområdet bør minimeres. I fagrapporten står det at det ikke vil bli noen ryddegate av betydning, og under denne forutsetning vurderes konsekvensene for naturtypen som liten.

Kleppstad-Fygle

Gimsøystraumen er et viktig beiteområde for sjøfugl, herunder arter oppført som nær truet på norsk rødliste 2010. Sandøya er hekkeområde for ærfugl. Alternativ 1.1. og 1.1.1 berører disse områdene, men alternativ 1.0 unngår beiteområdene i all vesentlighet. En sjøkabel vurderes som lite konfliktfullt. Luftledning til øyene utenfor Kleppstad anbefales ikke.

På Vestvågøy er det to ilandføringsalternativer lagt frem, Bustrandvika (alt. 1.0) og Horn (alt. 1.0.1). Ilandføring i Bustrandvika med påfølgende kryssing av Malnesmyran med luftledning vil utvilsomt være det mest konfliktfylte alternativet med tanke på naturmangfold. Strandeng- og strandsumplokaliteten i Malnesvika er ett av de viktigste strandengområdene i Lofoten. Plantesamfunnet er variert. Området er et viktig hekke- og rasteområde for våtmarksfugl. Flere rødlistede arter og rovfugl er registrert. Den strekt truede arten svarthalespove er tidligere observert rastende i Malnesvika, og hekkende ved Dalsmyran (tre km. sørøst for Malnesvika). Svarthalespoven har en svært liten populasjon, og bestanden består av et lavt antall reproduserende individ. Malnesmyran og myrene rundt synes å representere et egnet hekkehabitat for arten. Det er imidlertid ikke påvist hekking i det aktuelle området. Svarthalespove er en prioritert art etter naturmangfoldslovens §§ 23 og 24, og er underlagt særskilte hensyn, jf. forskrift av 25.5.2011 om prioriterte arter. Alle skadelige eller ødeleggende tiltak er forbudt. For svarthalespove er det også gitt regler om ivaretagelse av artens økologiske funksjonsområde gjennom bærekraftig bruk. Malnesmyran er

ikke underlagt særskilte bestemmelser, det er imidlertid viktig at lokaliteter som egner seg for hekking ivaretas.

Ledningen er planlagt parallellført med dagens 22 kV ledning forbi Malensvika. Etablering av flere ledninger med ulike høydenivå øker kollisjonsfaren. Skarver, andefugler, hønsfugler, lomer, svaner og rovfugl har høy kollisjonsfare. Kongeørn opptrer i området året rundt, og er under visse forhold og situasjoner kollisjonsutsatt. Det samme gjelder havørn, vandrefalk, brushane (VU) og fiskemåke (NT).

Alternativ 1.0.1 ved Horn vil i liten grad komme i konflikt med kjente verdier for fugl. I dette alternativet er luftledning i begrenset utstrekning lagt på tvers av det mer åpne strandsonelandskapet, og vil i mindre grad komme i konflikt med det naturlige fugletrekk. I søknaden står det at ikke er egnet sjøbunnsforhold for landtak ved Horn. Fylkesmannen tolker det slik at landtak ved Horn lar seg gjennomføre. Vektingen synes å stå mellom rene økonomiske hensyn og naturhensyn. Det følger av naturmangfoldloven § 12 at for å unngå eller begrense skader på naturmangfoldet skal det tas utgangspunkt i teknikk og lokalisering som gir de beste samfunnsmessige resultatene. For å ivareta Malnesvikas funksjon anbefaler Fylkesmannen alternativ 1.0.1. Selv om dette fører til en ca. fem prosent økning i kostnaden.

Mellom Lyngedalsvatnet og Indre Lyngedalsvatnet gir alternativ 1.0 vesentlig større negative virkninger på landskap og opplevelsen enn alternativ 1.2 hvor man unngår kryssing av vann- og våtmarksforekomster. Alternativ 1.2 er å foretrekke.

Ved Nykmarka avviker 132 kV-ledningen fra dagens ledning på grunn av hensyn til bebyggelse. Omsøkt trasé foreslås nærmere fjellområdene, og det vurderes å gi noe negative konsekvenser for fugl og flyr ut inn av Grønnlivatnet, herunder ev. trekk av svarthalespove. For friluftsliv vurderes endringen til det verre i og med at nye jakt- og turområder blir berørt.

Fygle-Napp

Fylkesmannen er tilfreds med at meldte alternativ 2.0 over Bollemyrene og Storeidvatnet er forkastet.

Fra Fygle krysser ledningen den nordligste delen av den sårbare naturtypen "Kystmyr". Fylkesmannen henstiller om at mastepunktene i naturtypen begrenses til et minimum på den ca. 500 meter lange strekningen.

Nautøya-Offerostraumen er en viktig forekomst av "Strandeng og strandsump". Lokaliteten består av havstrand med overganger mot våtmarker. Området er botanisk artsrikt med østerbottenstarr i brakkvassengen. Under anleggsarbeidet må motorisert ferdsel holdes på et minimum.

Forekomsten av høstvasshår (VU), i Klevvatnet vil ikke bli berørt.

Napp-Solbjørn

De botaniske verdiene tilknyttet Litlevatn i Flakstad vil ikke bli berørt, men tiltaket kan virke negativt for lokalitetens betydning som hekkeområde for ender, fiskemåke og vadefugler. De rødlistede artene bergand (VU) og stjertand (NT) er registret hekkende her. Mellom Storvatnet og Litlvatnet planlegges ledning lenger unna enn dagens ledning, og vil således ikke medføre nevneverdige endringer i påvirkning på fugl.

Over Flakstadpollen er to alternative landtak lagt frem, 1.0 på Midtsundstad og 1.3 på Silsandneset. 1.0 medfører kryssing med ledning i en viktig sanddynelokalitet. Ytterst er det et smalt belte med primærdyne (VU). Dyneområder er sårbare overfor slitasje/erosjon med sandflukt som resultat av fysiske inngrep som ødelegger vegetasjonsdekket. Det er ikke ønskelig med inngrep som kan innvirke på abiotiske og biotiske faktorer. Fylkesmannen foretrekker alternativ 1.3. Dersom 1.0 får konsesjon må det fastsettes vilkår om at

kabelendemasten bygges på fjell/svaberg og at mastepunkter ikke berører sanddynene. Det bør legges begrensinger på bruk av motorisert ferdsel på barmark i anleggsperioden.

Skagsanden, vest for Midsundstad, er den viktigste forekomsten av sanddyne i kommunen. Fylkesmannen er kritisk til inngrep i dette området, men har forståelse for at man ønsker å følge eksisterende ledningstrasé. Det må utvises ekstra forsiktighet i anleggsfasen og ved ev. fremtidige vedlikeholdsoppdrag/repasasjon. Ved motorisert ferdsel bør det settes krav om beskyttelse av markdekket, eksempelvis ved hjelp av erosjonsdempende matter. Mastehullenes omfang bør begrenses. Fjernet vegetasjonsdekket bør tas vare på for så å bli lagt tilbake rundt stolpene.

Ravnrødskivesopp (NT), gyllen vokssopp (NT) og rødskivevokssopp (NT) er registrert i Skagsanden. Eksakt plassering er ikke kjent, og naturmangfoldlovens § 9 vil komme til anvendelse. Det bør gjøres undersøkelser om ev. forekomster i detaljplanleggingen.

Sanering av 66 kV-ledningen bør legges utenom hekketiden for hensynskrevende og truede fugler i områder med slike registreringer.

Lofotkraft registrerer at Fylkesmannen ikke skiller mellom omsøkte og ikke omsøkte alternativer i sin vurdering. Alternativ 1.0.1 er utredet, men ikke omsøkt. Dette alternativet har en merkostnad på 40 millioner kroner sammenliknet med alternativ 1.0. Sjøbunnforholdene utenfor landtaket mer utfordrende ved Horn (1.0.1) enn ved Bustrandvika (1.0). I følge naturbasen har Dalsmyra en naturtype med A-verdi, mens Malnesvika har en naturtype med B-verdi. Dalsmyra vurderes ikke å bli berørt, mens Malnesvika blir berørt i randsonen. Begge områdene er viktige habitat for flere rødlistede fuglearter, deriblant et funksjonsområde for svarthalespove, som er en prioritert art. Dalsmyra er vurdert som en B-lokalitet med registrert yngling av arten, Malnesvika er gitt samme verdivurdering, men her er ikke yngling av arten registrert. Lofotkraft er enig i fagutreders vurdering av omfanget knyttet til de to løsningene. Kabelendemast og luftledning etter alternativ 1.0.1 vil påvirke Dalsmyra i noe mindre grad enn hva alternativ 1.0 gjør forbi Malnesmyra, Lofotkraft mener imidlertid at det er feil å vurdere alternativ 1.0.1 som konfliktfritt. Svarthalespove er en god flyver, og i likhet med de fleste vadefugler er den ikke vurdert som særlig kollisjonsutsatt. Arten er ifølge Artsbankens faktaark svært sårbar for forstyrrelser. Friluftsliv/menneskelig aktivitet reduserer bruken av hekkeområder. Ved siden av habitatforringelse (oppdyrking/ drenering av strandenger) er forstyrrelser fra friluftsliv vurdert som den største trusselen for arten. Alternativ 1.0 er planlagt i et område med eksisterende 22 kV ledning sør for planlagt ledning, mens fylkesvei 815 går nord for planlagt ledning. Når ledningen er ferdigstilt vil den ikke bidra til å øke forstyrrelsen nevneverdig sammenliknet med dagens situasjon. Miljøgevinsten ved å velge alternativ 1.0.1 vurderes ikke å forsvare merkostnaden på 30 millioner kroner. En justering av trasé mot fylkesvei 815 eller fugleavvisere kan bidra til å dempe konfliktnivået ytterligere. Ulempen ved å utvikle parallelføring med dagens 22 kV må vurderes opp mot nytten av å justere trasé.

Lofotkraft har erfaringer med landtaket vest for Flakstadpollen med dagens 66 kV ledning, som har landtak ved utredet alternativ 1.3 Silsandnes. Værforholdene gjør at kabelen er utsatt for bevegelse ved landtaket på grunn av ustabile masser i kystsonen. Ved alternativ 1.3 risikerer man å krysse fremtidig veitrasé over Flakstadpollen, hvilket er svært ugunstig. Alternativet ved Midsundstad (1.0) vurderes som et bedre landtak. Det finnes berg i dagen rundt foreslått kabelendemast med grunnfjell som forankring. Lofotkraft er positiv til å se på en justering av kabelendemasten ved Midsundstad lenger inn på land, eksempelvis ved E 10. Området har lett gravbare masser med god veiadkomst slik at merkostnaden ved en lengre kabel vurderes som begrenset. Dette innebærer imidlertid mer graving gjennom sanddyneområdet.

Lofotkraft har øvrige merknader til etterretning.

Nordland fylkeskommune skriver i brev av 18.6.2014 at de anbefaler at det gis konsesjon for spenningsoppgradering til 132 kV på ledningen mellom Kvitfossen og Solbjørn. Det forutsettes av NVE gir konsesjon til det utbyggingsalternativet som er best for samfunn og miljø.

Kulturminner og kulturmiljø

Kleppstad transformatorstasjon er sjekket mot fylkeskommunes arkiver, og tiltaket vil ikke komme i konflikt med kjente kulturminner. Alle kulturminner er imidlertid ikke registrert. Hvis det skulle bli gitt konsesjon for utbygging, vil det pålegge utbygger en aktsomhets- og meldeplikt dersom en under markinngrep skulle treffe på fornminner, jf. kulturminnelovens § 8 andre ledd.

Nordland fylkeskommune har foretatt arkeologiske undersøkelser på mesteparten av traseene, men pga. klimatiske forhold høsten 2013 kunne ikke undersøkelsene fullføres. Undersøkelsesplikten etter § 9 ikke oppfylt enda. Delene av ledningstrasé som er undersøkt har ikke medført nyregistreringer eller observasjoner av automatisk fredete kulturminner.

Tromsø Museum – Universitetsmuseet (14.2.2014) er etter kulturminnelovens § 14 rette myndighet for forvaltning av kulturminner under vann nord for Rana kommune. Det er planlagt sjøkabler over Gimsøystraumen, Nappstrumen og Flakstadpollen. Disse områdene inngår i Riksantikvarens marinarkeologiske prioriteringsområder. I NIKU Oppdragsrapport 32/2013 har alle områdene høyt potensial av funn. Det er områder med rik fiskegrunn og med tette konsentrasjoner av kulturminner fra ulike perioder. Spesielt i Gimsøystraumen er det et betydelig potensial for funn av vrak.

Søknaden utløser krav om marinarkeologiske forundersøkelser etter kulturminnelovens § 9. Omkostningene ved forundersøkelsene må dekkes av tiltakshaver etter kulturminnelovens § 10.

I første omgang kan en kombinasjon av ROV-basert marinakustisk kartlegging og videoopptak av sjøbunnen være tilfredsstillende grunnlag for marinarkeologisk vurdering. Denne bunnkartleggingen må utføres av tiltakshaver i god tid før tiltaket. For å unngå dobbelarbeid ønsker Tromsø Museum å ta del i denne kartleggingen. Forundersøkelser i form av dykking vil vurderes med utgangspunkt i resultatene fra bunnkartleggingen. Tromsø Museum ønsker tilbakemelding fra tiltakshaver angående muligheter for bruk av bunnkartlegging for marinarkeologisk vurdering av tiltaket.

Lofotkraft tar uttalelsen til etterretning.

B2 Sentrale myndigheter

Statens vegvesen skriver i brev av 28.2.2014 at de ikke kan se at det er gjennomført konsekvensutredning av hvilke virkninger en jordkabel vil ha ved kryssing av eller kabling i/ langs vegelement. Det er ikke omtalt om det må innhentes særskilt tillatelse for å legge jordkabel i/ langs riks- eller fylkesvei eller kryssing av disse. Det kreves dispensasjon fra veiloven dersom master kommer nærmere enn 50 meter fra vei.

Statens vegvesen er ikke imot oppgraderingen, men ønsker dialog med Lofotkraft rundt alternative traseer hvor kabling i vegelement bør unngås. Der kabel legges i vei må eksakt plassering og kabelens dybde avklares.

En konseptvalgutredning for E10 Lofoten, strekningen Fiskebøl-Å, er bestilt av Samferdselsdepartementet. Der ledningsnett ikke er påbegynt og ny vegtrasé blir foreslått bør det gjennomføres mindre justeringer av trasévalget for å få best mulig løsning av vei- og strømnett.

Til konsesjonssøknaden har Statens vegvesen følgende merknader:

- Alternativ 1.3, kryssing av Flakstadpollen, anbefales ikke. Dette vil komme i konflikt med fremtidig veiomlegging av E10.
- Kan kabel i gang- og sykkelvei unngås ved å følge dagens trasé ved Tjeldbergtind? Finnes det alternativ plassering av Svolvær transformatorstasjon? Dersom Svolvær transformatorstasjon plasseres på omsøkt tomt må det ses på alternative trasévalg for kabler til/fra stasjonen.
- Det bør ses på alternative trasévalg fra Fygle transformatorstasjon. Spesielt der kabeltrasé blir liggende langs eller i gang- og sykkelvei.
- Konsekvenser ved nærføring av kabel langs/i vei bør utredes, både for veieier og trafikale forhold i anleggsperioden.
- Det må settes vilkår om at Lofotkraft må innhente nødvendige tillatelser fra veieier der kabel skal legges over, under, i eller langs veisystemet. Planleggingen må skje i tett samarbeid med Statens vegvesen.
- I konsesjonsvedtaket bør det være mulighet for at omsøkte kabeltraseer kan flyttes/justeres der andre samfunnsinteresser tilsier det.

Lofotkraft skriver at vegvesenet har merknader til omsøkte traseer og plassering av Svolvær transformatorstasjon, men det fremgår ikke hvorfor løsningen er uønsket.

Lofotkraft var ikke kjent med ny forskrift i vegloven ved søknadstidspunktet, men har satt seg inn i denne nå. Første trinn i prosessen tolkes som at det søkes tillatelse til fremføringstrasé. En bygge/grave søknad vil foreligge når detaljeringsarbeidet påbegynnes. Merknader knyttet til vurdering av konsekvenser for trafikkavvikling vil besvares i forbindelse med denne, og tas inn i Lofotkrafts MTA-plan.

Lofotkraft ønsker å inngå dialog med vegvesenet, og har gjennomført første møte. Det vil være et samarbeid med vegvesenet for å se på mulige løsninger med tanke på endelig trasé, spesielt langs vei eller i gang- og sykkelsti, og i Leknes og Svolvær området. Videre diskusjon med Statens vegvesen kan medføre endring av omsøkte traseer.

De øvrige kommentarene tas til etterretning.

Statnett skriver i brev av 7.3.2014 at de i hovedsak har vurdert tiltakets konsekvenser for sentralnettet (Sørnettet). Statnett er i forhandlinger med Lofotkraft om overtakelse av Lofotringen. Ved enighet vil Lofotringen innlemmes i sentralnettsordningen, og Kvitfossen transformatorstasjon vil bli sentralnettstasjon. Hvis det ikke blir enighet blir sentralnettet som i dag.

Statnett har følgende kommentarer til omsøkte løsning:

- Dagens Sørnett driftes spolejordet. Systemansvarlig vurderer å skifte jordingsform i Sørnettet på sikt. Et ev. skifte av jordingsform vil medføre krav om gjennomgående jord, dette må ledningen dimensjoneres for.
- Spolebehovet vil være avhengig av hvilken jordingsform nettet driftes med. Det bør planlegges spoler som kompenserer den økte ladeytelsen, jf. krav i Forskrift om systemansvaret i kraftsystemet (FoS).
- Sjøkablene bør planlegges isolert for 170 kV systemspenning.
- I tillegg til ny Kvitfossen transformatorstasjon er det også behov for en ny koblingsstasjon. Tidspunktet for idriftsettelse bør tilpasses Lofotkrafts overgang til 132 kV. En plan for 132 kV koblingsstasjonen bør inkluderes i søknaden slik at totaliteten i planene kan vurderes. Inntil en

avtale er inngått om Lofotrinen er det Lofotkraft som har ansvaret for planlegging av den fremtidige løsningen for Kvitfossen koblingsstasjon og transformatorstasjon.

- Det må analyseres om de omsøkte tiltakene medfører behov for reaktive installasjoner som kondensatorbatteri og/ eller reaktor.
- Fra Kvitfossen til Svolvær planlegges ledningen med et tverrsnitt på FeAl 185, mens det på den resterende strekningen søkes det om tverrsnitt FeAl 120. Ledningen er planlagt å stå i minst 50 år, og Statnett anbefaler at ledningen bygges med høyest mulig tverrsnitt på hele strekningen.

Statnett legger til grunn at konsesjonær følger krav i Forskrift om systemansvaret i kraftsystemet (FoS) og Forskrift om leveringskvalitet i kraftsystemet (FoL). I henhold til FoS § 14 skal konsesjonær informere systemansvarlig om planer for nye anlegg eller endring av egne anlegg tilknyttet regional- og sentralnettet, når andre konsesjonærer blir berørt av dette. Nye anlegg eller endring kan ikke idriftsettes uten et vedtak fra systemansvarlig.

Systemansvarlig legger til grunn at veileder for funksjonskrav i kraftsystemet (FIKS) følges, og at konsesjonær informerer systemansvarlig om anlegget i god tid før planlagt idriftsettelse.

Lofotkraft vil komme med en tilleggssøknad for Kvitfossen transformatorstasjon. I tillegg ønsker Lofotkraft å gjøre en ny vurdering av teknisk løsning for kabelanlegg.

- *Ny 132 kV ledning dimensjoneres for gjennomgående jord.*
- *Alle kabler planlegges isolert for 170 kV systemspenning.*

Lofotkraft har gjennomført analyser, og funnet at det ikke er nødvendig med reaktive installasjoner.

Det optimale teknisk og økonomisk tverrsnittet er beregnet ut i fra fremtidig forbruksvekst de neste 50 årene. Av beredskapshensyn har Lofotkraft valgt å standardisere på FeAl 120 og FeAl 185.

For øvrig tar tiltakshaver uttalelsen til etterretning.

Fiskeridirektoratet region Nordland skriver i brev av 4.2.2014 at sjøkabelen ikke vil påvirke fiskeri. Planen må sendes på høring til Nordland Fylkes Fiskarlag og Norges Kystfiskarlag. Fiskeridirektoratet har ingen merknader med planene om oppgradering av ledningen mellom Kvitfossen og Solbjørn.

Lofotkraft tar uttalelsen til etterretning.

Kystverket skriver i brev av 25.2.2014 at alle sjøkabler og luftspenn som krysser sjøområder, må godkjennes etter havne- og farvannsloven (HFL). I henhold til HFL § 27 andre og tredje ledd jf. forskrift om tiltak som krever tillatelse fra Kystverket (FOR 2009-12-03-1449) § 1 bokstav e og g, er det Kystverket som skal gi tillatelser til sjøkabel/ fjordspenn.

Kystverket viser til uttalelsen til melding, datert 21.5.2012, hvor det oppfordres til at fiskerieringen tas med på høring og at Kystverkets karttjeneste Kystinfo benyttes i den videre planleggingen. I Gimsøystraumen og Nappstraumen fiskes det med passive redskaper, og områdene er registrert som gyteområder. Kystverket mener at Fiskeridirektoratet region Nordland og Nordland Fylkes Fiskarlag bør kontaktes for mer utfyllende informasjon.

Lofotkraft tar uttalelsen til etterretning.

Opplysningsvesenets fond (OVF) er grunneier i Vågan kommune og skriver i brev av 7.3.2014 at de i forbindelse med omregulering Osan–Kabelvåg har sett på mulighetene for fremtid utvikling. Planlagt ledning fra Vågan til Moskenes kommer i konflikt med viktige utviklingsområder for OVF. Det er

begrenset utviklingsareal i området, og det er derfor uheldig at kabeltrasé vil beslaglegge potensielt verdifulle utbyggingsområder. I fremlagt konsekvensutredning savnes en vurdering av alternative kabeltraseer. Eventuelle negative konsekvenser for fremtidig utvikling innenfor den varslede områderegeringsplanen Osan–Kabelvåg drøftes ikke. Tiltaket kommer i direkte konflikt med OVF's utviklingsområder sør for Tjeldbergtinden og på kabelstrekningen Lille Kongsvatn–Svolvær i overgang mellom ledning og kabel. Det bes om at NVE tar hensyn til OVF's innspill, og at det gjøres en vurdering av trasévalg med hensyn til fremtidig utvikling av området. Det bes om at ledningstrasé sør for Tjeldbergtinden justeres utenfor utviklingsområdene og at overgangen fra kabel til ledning mellom Lille Kongsvatn–Svolvær justeres slik at ledningen ikke hindrer utviklingen av byggbare areal.

Lofotkraft tar uttalelsen til etterretning.

Forsvarsbygg eiendom skriver i brev av 31.3.2014 på vegne av Luftforsvaret, at ledningen må være mest mulig synlig for lavt flygende fly/helikopter, spesielt under dårlige siktforhold. For å unngå lange og høye luftspenn bør ledningen unngå å krysse daler, elver og vann mer enn absolutt nødvendig. Det bør utredes trasévalg som eliminerer/minimerer lange og høye luftspenn over fjorder, innsjøer og daler.

Lofotkraft skriver at omsøkt trasé ikke innebærer større fjordkryssinger. Ingen av spennene vil ha høyde som utløser kravet til merking av master eller spenn. Lofotkraft kan ikke se at en justering av traseen vil gi nevneverdige utslag i forhold til mastehøyde eller spennlengde.

B3 Tekniske instanser

Avinor AS skriver i brev av 15.4.2014 at dersom det høyeste punktet på ledningen ved Leknes lufthavn er 33 meter over havnivå så vil ikke ledningen ha innvirkning på innflyvningsprosedyrene til lufthavnen. For fremtiden ønsker Avinor angitt posisjoner (WGS-84) for hver av mastene slik at Avinor kan gjenskape selve spennet i analyseverktøy.

Kraftledningen er planlagt som jordkabel nord for rullebanen på Leknes lufthavn. Første mast vil komme ca. 280 meter fra senterlinje rullebane, og masten vil ikke komme i konflikt med sideflaten som er en høyderestriksjonsflate rundt lufthavnene, jf. kapittel 10 og 11 i Forskrift om utforming av store flyplasser, BSL E 3-2 av 6.7.2006. Av sikkerhetsmessige hensyn for lavtflyvende helikopter og fly vil Avinor anbefale Lofotkraft å opplyse toppen av masten med fast rødt hinderlys.

Lofotkraft skriver at mastepunktene fra kabelendemast og videre vestover ligger mellom 15 og 20 meter over bakken. Normal mastehøyde er 13-18 meter. Endelig mastehøyde vil ikke foreligge før ledningen er prosjektert. Lofotkraft er positiv til å dele koordinatfestede mastepunkter.

Telenor Norge AS skriver i brev av 18.2.2014 at planlagt 132 kV ledning og kabelanlegg vil medføre enkelte nærføringer og kryssinger av Telenors aksess- og transportnett. Kryssingene vil være uproblematisk dersom nødvendige omlegginger i telenettet utføres.

Omleggingene må utføres i henhold til FEF 2006 og REN-blad 9000 serien. Når endelig trasévalg for 132 kV kraftoverføringen er klar, må kryssinger og nærføring av Telenors nett detaljbeskrives. Så fremt Lofotkraft er villig til å bekoste nødvendige omlegginger og eventuelle vernetiltak i Telenors nett, har Telenor ingen ytterligere merknader.

Lofotkraft tar uttalelsen til etterretning.

B4 Lokale lag og interesseorganisasjoner

Svolvær Jeger & Fiskeforening v/ Eirik Marthinussen har i e-post av 20.1.2014 kommentarer til innholdet i sakens dokumenter under fagtema friluftsliv:

- Pkt. 5.1.1: De er betydelige feilinformasjon under dette punktet. Det står at det drives isfiske på sen vinteren. Isfiske er ulovlig på Svolvevannet. Svolvevannet er et anadromt vassdrag som krever dispensasjon for å drive isfiske. Det står at det drives jakt på elg og rype, dette er ikke riktig. Grunneierne i området jakter småvilt, men jakt er ikke åpent for allmennheten. Det er heller ikke elgvald i Svolvevannet. Det trekker imidlertid en del elg fra Vaterfjorden/ Vestpollen via Svolvevannet til Kabelvågmarka og Tjeldbergtinden før de trekker mot Hopen og Ørsnes.
- Pkt. 5.1.2.1: Planlagt ledning er søkt høyere i terrenget over til Kongsmarka. Dette vil ha mange negative konsekvenser. Det drives med paragliding fra alpinbakken, og en ledning høyere i terrenget vil kunne skape livstruende situasjoner. Ledningen vil også bli plassert midt i linsefokus til de som tar utsiktsbilder av Svolvevannet. Dagens trasé er mindre skjemmende enn omsøkt trasé. Lauvskogen ved Svortholla er ødelagt av den pågående byggingen av vei til alpinbakken, og må derfor ikke tas hensyn til ved valg av trasé.
- Pkt. 5.2.2: Trasé som går fra den nye tiltenkte transformatorstasjon som krysser Prestevannet, via Tjeldbergvika, vil ha stor negativ betydning for friluftsliv og viltarter. En ny skiløype fra skolen i Kabelvåg, rundt Prestevannet, til Kongsmarka og rundt Store Kongsvann er under bygging. Sør og vest av Tjeldbergtinden oppholder det seg elg på vinterstid, det er imidlertid ikke eget elgvald her og det drives ikke jakt (som det står i konsekvensutredningen). Det er ryper og orrfugl ved Tjeldbergtinden.

Det er referert til uttalelse fra fiskeforeningen ved Eirik Marthinussen. Det er mye av innholdet Marthinussen har blitt referert på som han ikke kjenner igjen.

Det er flere ting ved kraftutbygging og regulering fiskeforeningen har fokus på. Svolvevassdraget skal være et godt fiskevann og attraktivt for lokalbefolkningen. For nesten 100 år siden ble vassdraget regulert, og nesten hele nedslagsfeltet ble ledet bort til andre vassdrag, og vassdrag (Lille Kongsvann-Leirosen) ble lagt i rør. Denne reguleringen foregikk uten konsesjonsbehandling, og har skapt negative ringvirkninger for Svolvevassdraget. Regulanten er ikke pålagt minstevannsføring i Svolvevassdraget, og bekker har blitt tørrlagt store deler av året. Fiskeforening forventer at med denne utbyggingen vil det bli satt nye krav til hvordan regulanten skal forholde seg til de miljømessige negative utfordringer de skaper som følge av kraftproduksjon ved å gi samfunnet, lag og foreninger noe tilbake, eller ved å bidra til å gjenskape de gode verdiene før vassdraget ble ødelagt av regulering.

Lofotkraft skriver at det går tre ledninger, på 11 kV, en 22 kV og 66 kV, i nedre del av alpinanlegget, som også er landingsområdet for paraglidere. To av ledningene vil bli revet som følge av ny 132 kV ledning.

Ledningen vil krysse planlagt skitrasé ved Prestvatnet. I områdene rundt Kongshalsen og store Kongsvatn vil ledninger fjernes som følge av omleggingen, dette må tas inn i betraktningen da dette også er en del av skitraseen. Lofotkraft har sett på muligheten til å justere alternativ 1.0 ved skianlegget slik at traseen i større grad unngår bygninger og reguleringsplan for ny parkering. Med denne endringen mener Lofotkraft at løsningen totalt sett vil bli bedre enn dagens situasjon.

Øvrige innspill tas til etterretning.

Nordland fylkes fiskarlag skriver i brev av 5.3.2014 at trasé ikke kan legges i kabel i bru som den gamle over Gimsøy. Trasé 1.0.1 går i en helt unødvendig sløyfe langt sørover Lyngværsfjorden. Her ligger tradisjonelle fiskefelt som har vært brukt i uminnelige tider. Grunneieren på Kleppstad og Lyngvær er imot returledning fra Kleppstad til Lyngvær. En slik ledning vil ødelegge fugleliv, dyreliv, fauna, eiendommene og turisme. En bør velge sjøkabel direkte fra Kleppstad etter alternativ 1.1.1 mot Bustrandvika. Lokale fiskelag støtter uttalelsen fra Vågan Fiskarlag.

Lofotkraft tar uttalelsen til etterretning.

Vestvågøy Skytterlag v/Gjermund Kristiansen skriver i brev av 25.4.2014 at kartet ikke viser at trasé avviker fra dagens trasé ved skytterhuset og standplassene. Skytterlaget antok at ledningen ikke ville berøre anlegget i Slydalen, men det viser seg at ledningen er planlagt foran standplassen. Den nye ledningen kan ikke gå foran standplass av sikkerhetsmessige grunner. I hovedsak horisontalt, men også på grunn av begrensinger sideveis. Følgende bruker skytterbanene: Forsvaret, politiet, pistolklubben, leirdueskyting, jeger trening i tillegg til skytterlaget som har egen aktivitet både sommer og vinter.

Forsvaret planer om å lage tre kortholdbander og utvide 200 meter banen med 10 nye skiver. Vestvågøy Skytterlag foreslår at det enten kabels på baksiden av skytterhuset, eller at man krysser den nåværende ledningen før en kommer til skytterhuset og banen.

Lofotkraft skriver at det planlegges vinkelmast øst og vest for standplass. Med utgangspunkt i standplassbygget vil vinkel fra skytterretning til mastene være hhv. minimum 55 og 70 grader. I vertikalplan vil ledningens liner komme rett foran standplass i en avstand på 15-22 meter fra senterlinje. Lineprofilen viser en bakkeklaring på minimum 11,6 meter fra terreng. Med en linehøyde på 10 meter over standplassens grunnlinje vil vinkelen i vertikalplanet være minimum 25 grader. Lofotkraft tolker at den omsøkte kraftledningen vil overholde sikkerhetsavstandene i "Forskift om anlegg av, kontroll med og godkjennelse av sivile skytterbaner", både horisontal og vertikalt.

Skytterlagets foreslåtte løsning er en mer kostbar løsning enn omsøkt trase er en mer kostbar løsning. En innskutt jordkabel vil medføre kabelendemaster samt en kort jordkabel som vil fordyre løsningen. Videre er en overgang mellom kabel og luftledning en sårbar koponemt på en forbindelse. Fra driftshensyn er det ønskelig å redusere slike overganger i nettet til et minimum. En ny trase nord for dagens 132 kV vil være svært vanskelig på grunn av avstandskrav mellom kryssende ledninger. Skulle det bli plass til en ledning nord for bygningene må man bygge en ny masterekke nord for dagens 132 kV ledning og gjort en forflytning på begge av dagens ledninger slik at den nye 132 kV ledningen kan benyttetraseen til dagen 66 kV. Dette ville flere vinkelmaster og kostbare omkobling. En slik løsning vil også være utfordrende for å opprettholde en sikker driftssituasjon til Fygle. Loforkraft har ikke gjort en konkret vurdering av disse løsningene.

B5 Privatpersoner

Bjørn Helge Kristoffersen har i brev av 23.1.2014 forslag til en traséjustering ved Offerøystraumen. Ledningen er foreslått å følge eksisterende trasé, og berører Kristoffersens landbrukseiendommer. Master på jordbruksarealer utgjør en betydelig driftshindring da man er avhengig av arbeidsredskaper med stor kapasitet og rekkevidde. Kristoffersen ønsker at ledningen legges utenfor områder med dyrket mark. I tillegg til å spare dyrket mark unngår man fjellfoten, og dermed fare for skader på ledningen som følge av skred. Foreslått traséendring vil slå positivt ut for flere gårdsbruk.

Lofotkraft skriver at det er tekniske utfordringer med kartfestet forslag, særlig spennet over straumen (380 m +/-). En kryssing av Offerøystraumen på annet sted enn via Hestneset må gjøres med sjøkabel eller høyere stålmaster. Dette vil fordyre tiltaket uten at Lofotkraft ser at det gir klare samfunnsmessige gevinster.

Helge Ivar Andersen har i brev av 27.1.2014 forslag til traséjustering ved Offerøystraumen. Ledningen er foreslått å følge eksisterende trasé, og vil berøre Andersens landbrukseiendom. Master på jordbruksarealer utgjør en betydelig driftshindring da man er avhengig av arbeidsredskaper med stor kapasitet og rekkevidde. Andersen ønsker at ledningen legges utenfor områder med dyrket mark. I tillegg til å spare dyrket mark unngår man fjellfoten, og dermed fare for skader på ledningen som følge av skred.

Ved å endre trasé på dette strekket vil ledningen også være mindre utsatt for uvær. Foreslått traséendring vil slå positivt ut for flere gårdsbruk.

Lofotkraft tar uttalelsen til etterretning.

Dagfinn Nygård skriver i brev av 26.1.2013 at han har blitt opplyst av Per Reidar Hagen (Norconsult) om at Lofotkraft ønsker å benytte seg av eksisterende vei fra Tussan til Hestneset dersom de får konsesjon. Dette er privat vei, men veien er åpen for alminnelig ferdsel. Veien går over Nygård sin eiendom og er regulert til industriformål. Grunneierne er ansvarlig for vedlikehold av veien. Dersom Lofotkraft ønsker å benytte veien, forutsettes det at Lofotkraft bidrar med vedlikehold av veien. Nygård ber NVE om å fremsette krav om dette ved en eventuell konsesjon.

Lofotkraft tar uttalelsen til etterretning.

Jan Magnar Vikjord er berørt grunneier og uttaler seg i e-post av 28.1.2014. Den nye planlagte ledningen vil bli av en helt annen dimensjon enn eksisterende ledning, og Vikjord anser at det berørte området blir tapt for fremtidig bruk og utnyttelse. Dette som følge av anleggsvirksomhet, fremtidig vedlikehold samt nødvendig sikringssoner. Lofotkraft må erverve grunnen og gi grunneier akseptabel kompensasjon for dette.

Lofotkraft tar uttalelsen til etterretning.

Anne-Marit Gabrielsen, Reidar Gabrielsen og Jorunn H. Storvik er grunneiere i Vågan og skriver i uttalelse av 27.1.2014 at de ikke aksepterer at det bygges en 132 kV ledning over deres eiendom. Dette vil forhindre fremtidig bruk av eiendommen.

Lofotkraft skriver at trasé ikke vil berøre eiendommene dirkete, men det forventes at 5-10 meter av byggeforbudsbeltet strekker seg inn på tomtens nordlige hjørne.

Berner Nygård foreslår i brev av 6.2.2014 en traséendring ved Litlevannet, før Vollan i forbindelse med påtenkt boligområde.

Lofotkraft er ikke kjent med at det foreligger en påbegynt planprosess vedrørende bolighus eller fritidsbolig. Den skisserte løsningen medfører ca. 500 meter ny ledning med vesentlig flere og kraftigere vinkelpunkter. Ledningen trekkes også opp mot et mulig rasutsatt område.

Erik Berg skriver i e-post av 7.2.2013 at han som medeier i gnr 18 bnr 9, kalt "Firkløveret" har planer om å søke Vågan kommune om fradeling av eiendommen, slik at dagens sameie kan avløses av egne parseller. Planlagt ledning har et mastepunkt innenfor Berg sin eiendom, noe som vil være svært uheldig. Sørvestlige parsell vil bli sterkt berørt. Ved å forlenge avstanden mellom mastene noen meter vil vinkelpunktet komme utenfor Berg sin eiendom. Berg ber derfor om at vinkelpunktet flyttes minst 8 meter sør for tomtegrense.

Lofotkraft vil se på detaljplassering av mastepunkt i prosjekteringen. På nåværende tidspunkt er det vanskelig å svare på om det er mulig å justere trase. Sør for vinkelpunktet skal eksisterende ledninger krysses, slik at en eventuell flytting må ses i sammenheng med kryssningspunktet for disse. Dagens 66 kV må bestå frem til den nye 132 kV ledninger er i driftsatt.

Jøran J. Jakobsen ønsker i brev av 7.2.2014 å få svar på om man kan oppholde seg under ledninger. Jakobsen har i dag en ledning som går over hagen. Jakobsen viser til grenseverdien som er satt til 0,4 μ T for langvarig eksponering. Stolpehøyden er ca. 18 meter. Jakobsen viser til tidligere arbeider på ledningen som gjaldt nye boligtomter, hvor ledningen ble flyttet og lagt som kabel.

Norconsult har, på oppdrag fra Lofotkraft, gjort en konkret vurdering av magnetfeltverdier for bolighuset ved Napp i Flakstad kommune. I brev av 18.2.2014 står det eiendommen har i dag en 66 kV ledning nord for huset, rett over uteområdet. Tidligere har det gått en 22 kV ledning i luft mellom 66 kV ledningen og huset, denne er nå kablet 23-25 meter fra huset. 132 kV-ledningen er planlagt lenger unna huset enn 66 kV ledningen. Nærmeste fase (luftledning) før ombyggingen er 13,6 meter, etter ombyggingen vil nærmeste fase være ca. 28 meter. Magnetfeltberegningene i søknaden tar utgangspunkt i en lastflyt fra Kvitfossen transformatorstasjon. Dette er brukt som et forenklet beregningsutgangspunkt for å vurdere hele strekningen ut til Solbjørn. Den faktiske situasjonen er at det vil være mindre strøm (last) på forbindelsen lenger vest. Basert på dagens situasjon og forventet vekst vil den realistiske lastflyten på strekningen Fygle-Solbjørn være 20 MW. Dette er vesentlig lavere enn 67 MW som er lagt til grunn i søknaden, og magnetfeltet vil derav være lavere.

Med en fasehøyde på 14 meter og lastflyt på 20 MW vil magnetfeltet være ca. 0,5 μT rett under ledning. Om lag 7 meter fra senterlinjen vil verdiene være redusert til 0,4 μT . Ved husveggen, 33 meter fra senterlinjen er magnetfeltet forventet å være 0,1 μT . Magnetfeltet fra dagens 22 kV kabel er så begrenset at det ikke forventes at den vil påvirke verdiene i nevneverdig grad. Etter at spenningsoppgraderingen er gjennomført forventes det at magnetfeltverdiene vil halveres, både i huset og ved uteområdet, sammenliknet med dagens situasjon. Det forventes at magnetfeltverdiene vil være godt under 0,4 μT for hele uteområdet på tomten.

Jan Roger Pettersen skriver i uttalelse av 19.2.2014 at det bør vurderes å legge sjøkabel mellom Gimsøy bro og rett over til Bustrandvika. Da vil man slippe ledning mellom Kleppstad og Lyngvær, og videre sjøkabel mellom Lyngvær og Bustrandvika. Pettersen mener det er nok ledninger på Lyngvær som forringer naturen.

Lofotkraft tolker dette innspillet som likt omsøkt alternativ 1.1.1.

Wiggo Tangstad skriver i e-post av 20.2.2014 at han som grunneier blir berørt av traséalternativ 1.0 ved Lyngvær. Det planlegges en kabelendemast på Tangstads eiendom. Det er fjell i området, og en kabel vil kreve betydelig sprenging. Videre er det ferdsel langs strandlinjen og utover fjæra, noe som gir sikkerhetsmessige bekymringer. På vinterstid er det isgang/isflak som skubber langs fjæra helt ut til de ytterste holmene. Tangstad etterlyser en begrunnelse for trasévalg 1.0. Hvis økonomi er en tungveiende begrunnelse må denne offentliggjøres. Tangstad mener merkostnaden ved å velge 1.1.1 er minimale sett i lys av tiltakets totale kostnad. Alternativ 1.1.1 er en løsning innbyggerne i bygdene Kleppstad og Lyngvær kan akseptere. Tangstad understreker at han ønsker alternativ 1.1.1, dette gir totalt sett minst negativ konsekvens for miljøet i området.

Lofotkraft tar uttalelsen til etterretning.

Halvdan Fjelldal stiller, på vegne av grunneierne til gnr. 10 bnr. 2 i Vågan kommune, i e-post av 20.2.2014 følgende spørsmål: Vil det bli satt opp mast på denne eiendommen? Hvis ja, vil adkomsten til eiendommen bli begrenset? Fjelldal ønsker at ev. mast plasseres slik at adkomsten til eiendommen ikke blir berørt.

Lofotkraft skriver at eksakt plassering av mastepunkter først avklares i detaljprosjekteringen. Traseen krysser eiendommen på en ca. 20 meter lang strekning. Lofotkraft vurderer at det er gode muligheter for å imøtekomme ønsket i detaljprosjekteringen. Forutsatt at masten plasseres mot ytterkant av eiendomsgrensens vurderer Lofotkraft at det ikke vil avgrense adkomsten til tomten videre nordover.

Harry Halvorsen er berørt grunneier i Vestvågøy kommune, og skriver i brev av 20.2.2014 at tiltaket vil rasere av eiendommen. Dette gjelder gårdene i området Nykmark og Voll (Øvre). Belastningen kommer spesielt over Halvorsens eiendom. Eiendommen er i stor grad beplantet, og skogseiendommen vil dermed

bli rasert. Det går i dag to ledninger over området, og nå planlegges det ytterligere en tredje ledning utenom trasé til eksisterende ledninger. På grunn av omleggingen ved Nykmark vil den nye ledningen bli minst 800 meter lenger enn de ledningene som allerede går der.

Halvorsens forslag er at den omsøkte 132 kV-ledningen legges i samme trasé som dagens ledninger. Det er god plass i mellom de to ledningene. I følge Lofotkraft skal 66 kV-ledningen rives på sikt.

Alternativ må Lofotkraft sette opp høyere master i samme trasé som 66 kV-ledningen. Når dette er gjort kan 66 kV linene kobles på de nye mastene, som en midlertidig løsning til 132 kV-ledningen er ferdig bygd og 66 kV ledningen kan rives. Ev. kan Lofotkraft kable gjennom Nykmarka (ca. 1 km). Det dårligste traséalternativet er det Lofotkraft har foreslått. Dersom ingen av de Halvorsens forslag blir godtatt krever Halvorsen at traseen legges i elveleidet.

Halvorsen hovedkonklusjon er at ledningen følger samme trasé som dagens ledninger. Dette vil medføre minst problemer for alle parter.

Lofotkraft har vurdert parallellføring med eksisterende ledninger gjennom Nykmark. Når dagens 132 kV ledning ble bygd var det ikke mulig å parallellføre med 66 kV-ledningen på grunn av nærføring til bebyggelsen. Når en ny 132 kV ledning skal bygges er utfordringene vesentlig større. Lofotkraft kan ikke se at det er mulig å legge 132 kV-ledningen gjennom Nykmark uten at det gir store nærføringsulempes for bebyggelsen.

Kabling eller utbygging av stolper for å koble 132 kV-ledningen på samme masterekke som dagens 66 kV ledning vil medføre vesentlig merkostnad. Sistnevnt løsning gir også tekniske utfordringer med tanke på utkobling under ombygging samt en uønsket driftsløsning med to ledninger på samme masterekke. Skulle dette være aktuelt må man bygge med stålmaster/tårnmaster med horisontaloppheng.

Normann Wold skriver i uttalelse av 24.2.2014 at i området Nykmarka-Øvrevoll vil ledningen berøre et av Vestvågøys fineste uberørt natur og rekreasjonsområder. Wold er enig i at oppgraderinger i nettet er viktig, men mener dette kan gjennomføres samtidig som man ivaretar den sårbare naturen i Lofoten. Dersom ledningen kommer for nær bygninger i Nykmark, ønsker det at ledningen bygges der dagens 66 kV ledning går, for så å binde sammen ledningen med kabel på begge sider. Dersom ikke dette lar seg løse er det et ønske å flytte det punktet der ledningen vinkles på gnr. 34 bnr. 1. Wold ønsker at ledningen legges utenfor skogsveien da denne i hovedsak brukes som turvei.

Det er tegnet inn vei fra gnr. 34, br. 14. Veien må flyttes lenger tilbake. Eier bruker området til rasteplass og innkjørsel.

Lofotkraft tar uttalelsen til etterretning.

Marit Fredriksen, Kjell Anthonsen og Jon Anthonsen er eiere av gnr. 1 bnr. 30 i Vågan kommune, på Lyngvær ved Bordewichvannet, og skriver i brev av 23.2.2014 at de er mot foreslått traséalternativ 1.0. De mener det er lite gjennomtenkt og uønsket at returledningen fra Kleppstad transformatorstasjon skal trekkes til Lyngvær med sjøkabel derifra. Siden det uansett skal kables fra Kleppstad, har de liten forståelse for at sjøkabelen ikke kan legges rett ut i sjøen, slik som foreslått i alternativene 1.1 og 1.1.1. Alternativ 1.0 er primært omsøkt for å spare 3 av ca. 530 millioner kroner, noe de mener er lite når man tar i betraktning naturinngrepet i området fra Lyngvær til Storvannet. En returledning vil gå over dels urørt natur. Lofoten er et område med sterk turisme, unødvendig nedbygginger bør unngås så langt som mulig.

I alternativ 1.0 er ledningen planlagt forbi Bordewichvannet og Storvannet som er fritidsområde med fugl, fiske og multemyter. Ledningen legges dels i vannkanten ved Bordewichvannet, og dels på noen mindre høydepunkter i området slik at fritidsområdet vil bli omgjort til en ledningsgate. Ledningen vil

legges delvis parallelt med eksisterende 22 kV ledning, slik at effekten av ledningen vil oppleves som en ekstra bred båndlegging av terrenget. Store deler av området vil bli ødelagt som friluftsområde. Det stopper hvert år flere som fotograferer "Gamlehuset" og utsikten mot Gimsøy, et anlegg for utlegging i sjø vil gjøre at stedet mister interesse for besøkende. Lofoten er oppført på Unescos tentative liste over områder som bør på verdensarvlisten.

På bakgrunn av dette anmodes det at alternativ 1.0 over Lyngvær ikke velges.

Lofotkraft tar uttalelsen til etterretning.

Kjersti Hovde Christensen er eiere av gnr. 1 bnr. 26 i Vågan kommune, på Lyngvær ved Bordewichvannet, og skriver i brev av 23.2.2014 at hun er mot foreslått traséalternativ 1.0.

Christensen mener det er lite gjennomtenkt og uønsket at returledningen fra Kleppstad transformatorstasjon skal trekkes til Lyngvær med sjøkabel derifra. Det skal uansett kables fra Kleppstad, og hun har derfor liten forståelse for at sjøkabelen ikke legges rett ut i sjøen, slik som foreslått i alternativene 1.1 og 1.1.1. Alternativ 1.0 er primært omsøkte for å spare 3 av ca. 530 millioner kroner, noe hun mener er lite når man tar i betraktning naturinngrepet i området fra Lyngvær til Stovannet. En returledning vil gå over dels urørt natur. Lofoten er et område med sterk turisme, unødvendig nedbygginger bør så langt som mulig unngås.

I alternativ 1.0 er ledningen planlagt forbi Bordewichvannet og Stovannet som er fritidsområde med fugl, fiske og multemyter. Ledningen legges dels i vannkanten ved Bordewichvannet, og dels på noen mindre høydepunkter i området slik at fritidsområdet vil bli omgjort til en ledningsgate. Ledningen vil legges delvis parallelt med eksisterende 22 kV ledning, slik at effekten av ledningen vil oppleves som en ekstra bred båndlegging av terrenget. Store deler av området vil bli ødelagt som friluftsområde. Det stopper hvert år flere som fotograferer "Gamlehuset" og utsikten mot Gimsøy, et anlegg for utlegging i sjø vil gjøre at stedet mister interesse for besøkende. Lofoten er oppført på Unescos tentative liste over områder som bør på verdensarvlisten,

En ledning over Christensens tomt vil dele tomten i to mellom den gamle bygdeveien og Bordewichvannet, slik at tomteverdien antas å bli betydelig redusert.

På bakgrunn av dette anmodes det at alternativ 1.0 over Lyngvær ikke velges.

Lofotkraft tar uttalelsen til etterretning.

Ella Pedersen skriver i uttalelse av 24.2.2014 at den nye ledningen komme nærmere eiendommene enn dagens ledning. Pedersen er eier av gnr. 33, bnr. 22 og 8 Vollan og deleier av gnr. 33 bnr. 7 Rustad i Flakstad kommune. Den nye ledningen vil gå over et område der nye eiendommer planlegges. Ledningen vil også gå over dyrket mark som høstes og beites. Ledningen vil dermed gi store negative konsekvenser for eiendommene dersom den ikke følger eksisterende trasé.

På myrområdene på Vollan er det et rikt fugleliv med hekking av sjeldne fuglearter ender, ærfugl, gråspurv, ryper m.fl.

På bakgrunn av dette foreslås det at ledningen følger eksisterende ledning, og at ev. ny sjøkabel forlenges opp til eksisterende ledning. Forslaget er tegnet inn på kart vedlagt uttalelsen.

Lofotkraft tar uttalelsen til etterretning. Det henvises forøvrig til kommentar til Berner Nygård angående planprosesser i området.

Arild Solberg, Terje Nilsen, Terje Stykket og Karin og Torstein Hansen er grunneiere på Kleppstad skriver i brev av 15.2.2014 at omsøkt alternativ 1.0 med returledningen fra Kleppstad

transformatorstasjon bør skrinlegges. Grunneierne ber som at alternativ 1.1.1 blir det endelige trasévalget. Kostnadene ved dette alternativet vurderes som overkommelig.

Grunneierne aksepterer at ledningen legges over eiendommene, men akseptere ikke returledningen. En returledning er unødvendig og et dramatisk inngrep, både med tanke på marka og luftspennet over Olderfjorden. Ledningen vil gå igjennom uberørte områder ved Lyngvær.

Følgende forhold taler mot en returledning: Det finnes et bedre alternativ, 1.1.1. Ledningen vil bli svært dominerende i friluftsområdet med tilhørende fiskevann. Det er hekkeområde for sjøfugl, ugle, orrfugl og andre fuglearter. Det planlegges hytte og boligtomter i området. Vinkelpunktet til ledningen er planlagt ved fjellfoten til Kleppstadheia, og vil bli svært synlig.

For å begrense synligheten ønsker grunneierne at mastene kamufleres.

Uttalelsen er signert av naboene på Kleppstad.

Solberg kommer i e-post av 4.3.2014 med tilleggsuttalelse. Returledningen fra Kleppstad vil utgjøre en betydelig ulempe for sportsfiske og begrense tilgangen til området. Ved utløpet av vannet utreder NVE utbedringer av kulvert i forbindelse med vei for å bedre vandringsforholdene for anadrome laksefisk.

Lofotkraft tar uttalelsen til etterretning.

Ingrid Kvande er eiere av gnr. 1 bnr. 25 i Vågan kommune, på Lyngvær ved Bordewichvannet, og skriver i brev av 17.2.2014 at hun er mot foreslått traséalternativ 1.0.

Kvande mener det er lite gjennomtenkt og uønsket at returledningen fra Kleppstad transformatorstasjon skal trekkes til Lyngvær med sjøkabel derifra. Siden det uansett skal kables fra Kleppstad, har hun liten forståelse for at sjøkabelen ikke kan legges rett ut i sjøen, slik som foreslått i alternativene 1.1 og 1.1.1. Alternativ 1.0 er primært omsøkte for å spare 3 av ca. 530 millioner kroner, noe hun mener er lite når man tar i betraktning naturinngrepet i området fra Lyngvær til Stovannet. En returledning vil gå over dels urørt natur. Lofoten er et område med sterk turisme, og unødvendig nedbygginger bør unngås.

I alternativ 1.0 er ledningen planlagt forbi Bordewichvannet og Stovannet som er fritidsområde med fugl, fiske og multemyter. Ledningen legges dels i vannkanten ved Bordewichvannet, og dels på noen mindre høydepunkter i området slik at fritidsområdet vil bli omgjort til en ledningsgate. Ledningen vil legges delvis parallelt med eksisterende 22 kV ledning, slik at effekten av ledningen vil oppleves som en ekstra bred båndlegging av terrenget. Store deler av området vil bli ødelagt som friluftsområde. Det stopper hvert år flere som fotograferer "Gamlehuset" og utsikten mot Gimsøy, et anlegg for utlegging i sjø vil gjøre at stedet mister interesse for besøkende. Lofoten er oppført på Unescos tentative liste over områder som bør på verdensarvlisten,

En ledning over Kvandes tomt vil dele tomten i to mellom den gamle bygdeveien og Bordewickvannet, slik at tomteverdien antas å bli betydelig redusert.

På bakgrunn av dette anmodes det at alternativ 1.0 over Lyngvær ikke velges.

Lofotkraft tar uttalelsen til etterretning.

Framnessmolt AS v/Ivar Solberg viser i brev av 21.2.2014 til søknad om tillatelse til reparasjon ledevoll langs Bordewickvannet, renske kanal mot Stovannet og regulering av Middagdalsvannet, NVE ref. 201304999-1.

Framnessmolt skriver at som følge av omsøkte tiltak, med utbedring av gamle veier og etablering av ny vei til Middagdalsvannet, vil eiendommene bli lettere tilgjengelig for grunneieren. En ny trasé for 132 kV-ledningen Kleppstad-Lyngvær-Bustrandvika vil virke svært negativ, både miljømessig og for ev.

fremtidig utnyttelse av området. Ledningen vil muligens innvirke på planlagt opprusting av den gamle ledevollen langs Bordewickvannet. Dessuten er det ugunstig med anleggsaktivitet i nedslagsfeltet for vannforsyningen til settefiskanlegget. Det bes om at det vises stor aktsomhet i anleggsfasen slik at man unngår negativ påvirkning av vannkvaliteten.

Dersom Olderfjorden skal krysses med sjøkabel ber Framnessmolt at arbeidet samordnes med planlagt inntaksledning for sjøvann.

Dersom Framnessmolt får tillatelse til oppstart av landbasert matfiskeoppdrett basert på resirkulasjon av sjøvann vil store landarealer på vestsiden av riksvei 10 fra Framnes og nordover mot Kleppstad båndlegges. Anlegget kan komme i konflikt med ledningstrasé.

På bakgrunn av dette anmodes det at traseer nevnt under punkt 1 (Kleppstad-Lyngvær-Bustrandvika) og punkt 3 (Kleppstad-Sandøya-Bustrandvika) ikke velges. Ledningen bør legges i trasé 1.1.1.

Lofotkraft er ikke kjent med når søknaden om regulering av Middagsvatnet ble fremmet for NVE. Lendingen ble forhåndsmeldt mars 2012, men Lofotkraft har ikke mottatt innspill til nytt landbasert fiskeoppdrett tidligere i planprosessen. Lofotkraft tar innspillene til etterretning. Forholdet til settefiskanleggets eksisterende vannforsyning vil være en naturlig del av MTA-planen. Lofotkraft påpeker at en eventuell etablering av vei opp til Middagsvannet, med tilhørende regulering vurderes som et inngrep i seg selv.

Gisle Jentoft og Ketil Jentoft skriver i brev av 24.2.2014 at de som eiere av gnr. 2 bnr. 27 på Lyngvær i Vågan kommune er i mot traséalternativ 1.0.

Jantoft mener det er lite gjennomtenkt og uønsket at returledningen fra Kleppstad transformatorstasjon skal trekkes til Lyngvær med sjøkabel derifra. Siden det uansett skal kables fra Kleppstad, har de liten forståelse for at sjøkabelen ikke kan legges rett ut i sjøen ved Kleppstad, slik som foreslått i alternativene 1.1 og 1.1.1. Alternativ 1.0 er primært omsøkte for å spare 3 av ca. 530 millioner kroner, noe de mener er lite når man tar i betraktning naturinngrepet i området fra Lyngvær til Stovannet. En returledning vil gå over dels urørt natur. Lofoten er et område med sterk turisme, unødvendig nedbygginger bør unngås så langt som mulig.

I alternativ 1.0 er ledningen planlagt forbi Bordewickvannet og Stovannet som er fritidsområde med fugl, fiske og multemyter. Ledningen legges dels i vannkanten ved Bordewickvannet, og dels på noen mindre høydepunkter i området slik at fritidsområdet vil bli omgjort til en ledningsgate. Ledningen vil legges delvis parallelt med eksisterende 22 kV ledning, slik at effekten av ledningen vil oppleves som en ekstra bred båndlegging av terrenget. Store deler av området vil bli ødelagt som friluftsområde. Det stopper hvert år flere som fotograferer "Gamlehuset" og utsikten mot Gimsøy, et anlegg for utlegging i sjø vil gjøre at stedet mister interesse for besøkende. Lofoten er oppført på Unescos tentative liste over områder som bør på verdensarvlisten,

En ledning over Jentofts tomt vil dele tomten i to mellom den gamle bygdeveien og Bordewickvannet. Tomteverdien antas å bli betydelig redusert.

På bakgrunn av dette bør alternativ 1.0 over Lyngvær ikke velges.

Lofotkraft tar uttalelsen til etterretning.

Aase Lundestad skriver i e-post av 24.2.2014 at hun som eier av gnr. 2 bnr. 95 på Rystad, Vestvågøy kommune vil bli berørt av ledningen. Det går en ledning over Lundestads eiendom i dag, og ny ledning er planlagt å følge samme trasé. Lundestad har derfor ingen innvendinger mot tiltaket. Det forutsettes imidlertid at området istandsettes etter endt anleggsarbeid.

Lofotkraft tar uttalelsen til etterretning.

Borghild I. Eriksen er medeier/rettighetshaver av gnr. 33 bnr. 7, Rustad i Flakstad og skriver i brev 21.2.2014 at nytt trasé via Rustad og Vollan er ikke tilrådelig. En ledning vil medføre konsekvenser for fauna, flora og dyrket mark, samt at den vil komme nærmere bebyggelsen. Tiltakshaver definerer dette som ubetydelig. Eriksen ber om at saken vurderes på nytt, og foreslår at ny ledning følger eksisterende ledning for å unngå ny inngrep og ytterligere sår i terrenget og forringelse av bomiljø.

Lofotkraft skriver at omsøkt trasé følger eksisterende ledning, med unntak av de siste 700 meterne frem til kabelendemasten ved Vollan hvor trasé justeres 50-130 meter. Lofotkraft vurderer at uttalelsen gjelder denne strekningen, og tar uttalelsen til etterretning.

Björg og Harald Eilif Hansen skriver i brev av 25.2.2014 at de som grunneiere av gnr. 1 bnr. 3 i Vågan er i mot traséalternativ 1.0 med returledning ut fra Kleppstad transformatorstasjon.

Hansen vil innledningsvis understreke at de er positive til tiltaket som helet, og at det flere steder langs trasé vil bli en ”opprydding” av ledninger. Hansen er heller ikke i mot ledningen fra Kabelvåg til Kleppstad transformatorstasjon, selv om denne vil bli mer synlig enn dagens 66 kV ledning. Samlet sett skal det fjernes flere ledninger enn det skal bygges, bortsett fra på Lyngvær og Kleppstad, hvor det kommer en ny og større ledning enn hva som går her i dag, og en av samme størrelse som vil gå i retur fra Kleppstad. Ingen grunneiere eller andre som bor her forstår begrunnelsen for, eller vil akseptere dette.

På forhåndsmøtet på rådhuset i Svolvær juni 2012 sa Hansen klart i fra om at de var i mot en returledning fra Kleppstad tilbake til Lyngvær. Også alternativet med ledning sørover Kleppstadøyene, videreført med sjøkabel fra Sandøya, ble sterkt frarådet. Hansen mener at Lofotkraft har opprørt mange ved å velge alternativ 1.0. Både på Kleppstad og Lyngvær er det mange tomter som kunne vært bebygde, men på grunn av eksisterende ledning er dette ikke mulig. Hvis alternativ 1.0 gjennomføres frykter Hansen at disse bygdene vil avfolkes.

Konsekvensutredningens omtale av fugleliv, dyreliv og botaniske forhold er etter Hansens vurdering ikke god nok. Så vidt de vet har ingen registrert ornitologer eller andre fagfolk vært i området. Ingen av de som bor i området og er lokalkjente har blitt kontaktet. Til opplysning kan følgende nevnes, orrfugl har hekket i Storhaugen og antagelig også ved Kleppstadvannet de siste 60 årene, ørn og ravn hekker på begge sider av fjorden, gråhegre hekker ved Framnes, grågås hekker på Kleppstadøyene og i Vollvatnet og Toppvatnet, ender hekker i Toppvannet, storlom er registrert i Storvannet, ugle blir stadig sett i området og på høsten er store flokker ender i området. Det tar ut ca. 40 elg i Vågan hvert år, Valdet Olderfjord hadde sist høst 3 dyr.

Langs bekken som renner fra Storvatnet er det mulig å se blant annet murer etter en guanofabrikk som var i virksomhet fram til 1915. Bygdeveien ble etablert på denne tiden. Veien er intakt og blir brukt som tursti gjennom Lyngvær. Ledningen vil antagelig krysse veien flere ganger. Fra Lyngvær tar tusenvis av personer bilder av midnattssola over Gimsøystraumen. Kabel etter alternativ 1.1.1 vil ikke bli synelig på bildene.

Lofotkraft tar uttalelsen til etterretning.

Ole Martin Kristoffersen skriver i e-post av 25.2.2014 at ut i fra tilsendt kartmateriale ser det ut som ny trasé vil gå rett igjennom tunet til Kristoffersen. Dette gjelder gnr. 30 bnr. 5 og 6 i Flakstad kommune. Det er lite akseptabelt at det bygges en ny ledning i denne traseen. Kristoffersen ber om å bli kontaktet for nærmere orientering.

Lofotkraft skriver at omsøkt løsning vil ha en avstand på ca. 65 meter (ytterfase) til bebyggelsen på begge sider av traseen. Lofotkraft har sendt kartutsnittet til grunneier. Lofotkraft har redegjort for hvorfor

ilandføringen ved dagens landetak ikke er ønskelig i søknaden. Det er ustabile masser som gjør det utfordrende å sikre kabelen mot slitasje. I tillegg må kabelen trolig krysse fremtidig trasé for E10 over pollen. Det henvises for øvrig til kommentaren vedrørende dette til Fylkesmannen.

Kirsten Otnes skriver i brev av 25.2.2014 at hun som eier av gnr. 1 bnr 28 ved Lyngvær i Vågan kommune er i mot traséalternativ 1.0. En ledning etter dette alternativet vil dele de fineste områdene av tomten i to slik at nåværende og fremtidig bruks- og nytteverdi forringes.

Otnes påpeker at det er mye turisme i Lofoten, og det er ønskelig med minst mulig kraftledninger. Det er viktig å sikre infrastrukturen og ta hensyn til kostnader. Den ekstra strekningen med luftledning fra Lyngvær vil øke kostnadene med ca. 3 millioner kroner. I tabell 7-3 i søknaden fremkommer det at alternativ 1.1.1 fremstår med ubetydelige konsekvenser i motsetning til de andre alternativene. Otnes synes derfor at det veier sterke kortsiktige og langsiktige hensyn for området, utover egne hensyn, for å unngå det ekstra stykket med ledning som alternativ 1.0 legger opp til ved Lyngvær.

Lofotkraft tar uttalelsen til etterretning.

Aalan gård v/Knut Åland uttaler seg til søknaden i brev av 26.2.2014.

Aalan gård er et bureisingsbruk fra 1950. Gården har fire helårs arbeidsplasser og sysselsetter i tillegg flere i turist- og urtesesongen. Driften på gården er økologisk og er basert på turisme og småskala matproduksjon. På gården drives det gårdsbutikk og sommerkafé. Aalan gård har fokus på turisme, gårdsopplevelse, økologisk lokalprodusert mat og nærhet til naturen, og de to dominerende kraftledningene som passerer rett ved gården i dag samsvarer lite med dette.

Dersom den nordligste ledningen flyttes sør for gården vil gårdsbruk vil bli ”inngjerdet” av kraftledninger, og dette vil forsterke det visuelle inntrykket. Inntrykket forsterkes ytterligere av det faktum at terrenget er slik at ledningene er noe av det første turistene ser når de ankommer gården. Ledninger på nord- og sørsiden av gården vil medføre en sterk begrensing for fremtidig handlefrihet.

I søknaden er Aalan gård nevnt som ”Lauvdalen”, ”gårdstunet” eller ”bebyggelsen i Lauvdal”. At Aalan gård er en betydelig arbeidsplass, reiselivsbedrift og småskala matprodusent er ikke nevnt. Konsekvensutredningen sier ikke noe om de to ledningene som går på nordsiden av gården i dag hindrer utvikling av et bedre turisttilbud. Hvordan en ny ledning sør for gården vil begrense fremtidig utvikling mot sør er ikke beskrevet. Vest for gården er det dyrket mark samt en 22 kV ledning og mot øst gir terrenget og ledningene begrensinger for videre utvikling. Beitelia rundt Aalan gård er definert som lokal viktig naturtype. Lia er viktig for opplevelsesturisme. Dette er ikke nevnt i fagrapportene ”Landskap” eller ”Naturmiljø”. Søknaden gir ikke et riktig bilde av de langsiktige konsekvensene for gården.

Planlagt løsning kan aksepteres dersom den nyeste 132 kV-ledningen gjennom Lauvdalen, som går på nordsiden av gårdstunet på Aalan gård, saneres, og flyttes til samme trasé som den nye 132 kV-ledningen.

Eiere av Aalan gård ser nødvendigheten av å sikre kraftforsyningen i Lofoten, og forstår at det vil medføre ulemper for noen. Det aksepteres imidlertid ikke at det gir store begrensinger for fremtidig utvikling av bedriften for nye generasjoners liv og virke på gården. Derfor ber eier av Aalan gård om at begge ledningene flyttes til traseen sør for gården, slik at ulempene begrenses mest mulig.

Lofotkraft skriver at utviklingen av gårdsturisme på Aalan gård har skjedd ut i fra de rammene av dagens ledningssituasjon. Det er vanskelig å vurdere om ledningene har hatt konsekvenser for besøk og omsetning.

Det er fordeler og ulemper knyttet til omsøkt løsning ved gården. Lofotkraft mener det utfordrende å gi en entydig konklusjon på konsekvensene endringene vil ha sammenliknet med dagens situasjon. Bygging

etter alternativ 1.0 vil legge til rette for at den andre 132 kV-ledningen kan flyttes når denne i fremtiden må reinvesteres, slik at det på sikt vil bli en vesentlig bedret situasjon for grunneier.

En omlegging av 132 kV-ledningen i dag vil kreve i underkant av 2 km ekstra luftledning, i tillegg kommer kostnadene ved å rive dagens ledning. Det vil også gi utfordringer knyttet til utkobling under ombygging dersom dette skal skje samtidig med resterende byggevirksomhet. I rene byggekostnader vil en omlegging grovt vurdert gi en merkostnad på 6 millioner kroner. Lofotkraft mener det er vanskelig å forsvare denne merkostnaden samfunnsøkonomisk. Omsøkt løsning vurderes lik eller marginalt mer negativ, sammenliknet med dagens situasjon.

Frithjof og Reidhild Henriksen skriver i brev av 22.2.2014 at den nye ledningen vil komme mye nærmere Henriksens hus og eiendommen på Vareid (gnr. 33 bnr. 39 og 42) sammenliknet med dagens ledning. Det går en annen ledning forholdsvis nært på motsatt side av eiendommen, og nærhet til to ledninger er ikke ønskelig.

Henriksen har også en bigård som ikke må komme for nært et magnetfelt. Henriksen anbefaler at ledningen legges så nær dagens trasé som mulig. Det er ikke å anbefale å legge sjøkabel på Vareid på grunn av mye sjøgang i dårlig vær. Alternativ foreslår det at det kables, og formodner at dette vil være lønnsomt på sikt med tanke på mindre vedlikehold i dårlig vær.

Lofotkraft tar uttalelsen til etterretning.

Ole Johan Johansen og broren eier og driver gård på gnr. 20 bnr. 2,5 og 21 i Vestvågøy kommune. I e-post av 26.2.2014 skriver Johansen at de ønsker at første stolpepunkt etter kabel fra Fygle transformatorstasjon flyttes lenger mot sør. Ledningen vil da legges lenger bort fra dyrket mark, og Johansen vil unngå konflikter når de skal ut med gravemaskin for å grøfte.

Johansen kan ikke se at deres ønsker vil gi økte kostnader. Johansens forslag er at det legges kabelen på sørsiden av Kretjønna. Det er ønskelig med en befaring med Lofotkraft.

Lofotkraft tar uttalelsen til etterretning.

Arild Johansen skriver i e-post av 26.2.2014 at trasé vil avvike vest for Leknes lufthavn. Det ser ut som traseen vil gå over et område Johansen planlegger bygging. Johansen har god idé om justering uten at dette vil medføre ekstra kostnader, og ber Lofotkraft ta kontakt.

Lofotkraft tar uttalelsen til etterretning.

Per-Ottar Andorsen skriver i brev av 20.2.2014 at han som grunneier av gnr. 19 bnr. 7 er i mot at ledningen legges nærmere strandsonen. Ledningen bør følge gammel trasé eller legges på oversiden av eksisterende trasé.

Lofotkraft skriver at det ikke er gjennomførbart å bygge i samme trasé med tanke på behovet for å opprettholde forsynings sikkerheten under byggeperioden. Å flytte trasé nord for dagens trasé vil være utfordrende med tanke utkoblinger i byggeperioden. I tillegg vil det kreve betydelig høye master på krysningspunktet.

Hilde Andorsen skriver i brev av 22.2.2014 at hun er medeier av gnr. 19 bnr. 7 og har en hytte i Vaterfjordpollen. Andorsen godtar ikke at 132 kV-ledningen legges nærmere strandsonene enn eksisterende ledning. Ny ledning med høyere og kraftigere master vil medføre en visuell ulempe, og gi begrensinger i bruken av området. Strandsonen er den mest brukte og verdifulle delen, og foreslått trasé vil bandlegge store arealer og begrense bruken av området. Det er også en tursti langs stranda, og ledningen vil være et skjemmende inngrep i et mye brukt rekreasjonsområde.

Ledningen er foreslått nær 22 kV ledningen. Å samle inngrep er i mange tilfeller fornuftig, men dagens 22 kV ledning er lagt på en svært skjemmende måte, tvers over bukta. Dersom ikke eksisterende trasé kan brukes foreslår Andorsen at den nye ledningen legges nord/vest for eksisterende ledning.

Lofotkraft skriver at det er mulig med justering av trasé innenfor dagens 22 kV ledning mot sør og eksisterende 66 kV ledning mot nord. Omsøkt trasé er valgt med begrunnelse i at inngrepene skal samles (22 kV og 132 kV ledninger), og for å unngå de mest myrlendte områdene. Lofotkraft registrerer også innspill fra Elsa Valeur som ønsker at løsningen i mest mulig grad samles med dagens 22 kV ledning.

Lisbeth D. Fjellvoll skriver i uttalelse av 27.2.2012 at hun som grunneier av gnr. 1 bnr 2 motsetter seg en ekstra ledning som forringer miljøet for generasjoner fremover. En sjøkabel fra Gimsøybrua til Bustrandvika løser dette.

Lofotkraft tar uttalelsen til etterretning.

Frode og Marit Olsen har i uttalelse av 27.2.2014 følgende merknader til den delen av traseen som berører eiendommen Kongsmarka, gnr. 17 bnr. 1, Vågan kommune.

I konsekvensutredningen står det at lenger avstand mellom mastene gjør det enklere å plassere masteføttene utenom jordene. Olsen vil bemerke at det ikke har vært drift på jordene på snart 20 år. Det har i utredningen blitt tatt lite hensyn til hvordan menneskene blir berørt. Selv om det ikke er aktiv gårdsdrift i Kongsmarka betyr det ikke at området er avgitt til friluftsjakter og allmennheten. I 2003 gjennomførte de et prosjekt med økonomisk støtte fra Vågan kommune for å se på alternative måter å utnytte eiendommen på. Over Olsens eiendom er det foreslått to traseer, 1.0 og 1.4. Begge alternativene berører ett av de mest anvendelige områdene nær gårdshusene, Hestehaugen. Begge alternativene deler området, som består av spredt skog, tuer, små bekker og lett utnyttbar utmark i to. Fremtidig utnyttelse spoles. Ledningen er foreslått over Tjeldberginden hvor familien har multemyr, dette er verdifullt for familien, og om dette går tapt vil eiendommens verdi forringes. Av alternativ 1.0 og 1.4 er 1.0 å foretrekke.

Olsen kommer med forslag til en traséjustering som vil gi mindre negative konsekvenser og visuelle virkninger. Ved det nye forslaget vil inngrepet i utmark med mulvekst bli mindre berørt og ledning vil være usynlig fra veien under Ørnhaugen og østlige deler av Kongsmarka. Traseer kan legges mellom tomtene 17/10 og 17/47 og følge en rett linje til brekkpunktet ved Tjeldberginden. Alternativet vil ikke ha negative konsekvenser for hytteeiendommene. Traseen foreslås over Olsen eiendom 17/1. Olsen har forståelse for at ledningen må legges om, og vil ikke stille seg i veien for dette, men føler et behov for å sikre egne interesser.

Lofotkraft tar uttalelsen til etterretning.

Marianne Jentoft Stuge er eiere av gnr. 1 bnr. 29 i Vågan kommune, på Lyngvær ved Bordewichvannet, og skriver i brev av 23.2.2014 at hun er mot foreslått traséalternativ 1.0.

Jentoft Stuge mener det er lite gjennomtenkt og uønsket at returledningen fra Kleppstad transformatorstasjon skal trekkes til Lyngvær med sjøkabel derifra. Siden det uansett skal kables fra Kleppstad, har hun liten forståelse for at sjøkabelen ikke kan legges rett ut i sjøen fra Kleppstad, slik som foreslått i alternativene 1.1 og 1.1.1. Alternativ 1.0 er primært omsøkt for å spare 3 av ca. 530 millioner kroner, noe hun mener er lite når man tar i betraktning naturinngrepet i området fra Lyngvær til Stovannet. En returledning vil gå over dels urørt natur. Lofoten er et område med sterk turisme, unødvendig nedbygginger bør unngås så langt som mulig.

I alternativ 1.0 er ledningen planlagt forbi Bordewichvannet og Stovannet som er fritidsområde med fugl, fiske og multemyr. Ledningen legges dels i vannkanten ved Bordewichvannet, og dels på noen mindre

høydepunkter i området slik at fritidsområdet vil bli omgjort til en ledningsgate. Ledningen vil legges delvis parallelt med eksisterende 22 kV ledning, slik at effekten av ledningen vil oppleves som en ekstra bred båndlegging av terrenget. Store deler av området vil bli ødelagt som friluftsområde. Det stopper hvert år flere som fotograferer "Gamlehuset" og utsikten mot Gimsøy, et anlegg for utlegging i sjø vil gjøre at stedet mister interesse for besøkende. Lofoten er oppført på Unescos tentative liste over områder som bør på verdensarvlisten,

En ledning over Jentoft Stuges tomt vil dele tomten i to mellom den gamle bygdeveien og Bordwickvannet, slik at tomteverdien antas å bli betydelig redusert.

På bakgrunn av dette anmodes det til at alternativ 1.0 over Lyngvær ikke velges.

Lofotkraft tar uttalelsen til etterretning.

Wilhelm Otnes fremmer i brev av 27.2.2014 innvendinger mot traséalternativ 1.0 med returledning fra Kleppstad og sjøuttak ved Lyngvær. Otnes er eier av gnr. Gnr 1 bnr. 13 ved Lyngvær i Vågan kommune.

Sjøkabelen kan legges ut nær Kleppstad. En returledning vil medføre ca. 5 km lang unødvendig ledning over delvis uberørt natur. Otnes anmoder at denne løsningen ikke velges når det finnes et mer miljøvennlig alternativ, som gir et mindre inngrep til en marginal kostnad.

Otnes mener det er lite gjennomtenkt og uønsket at returledningen fra Kleppstad transformatorstasjon skal trekkes til Lyngvær med sjøkabel derifra. Alternativ 1.0 er primært omsøkt for å spare 3 av ca. 530 millioner kroner, noe han mener er lite når man tar i betraktning naturinngrepet i området fra Lyngvær til Stovannet. Lofoten er et område med sterk turisme, unødvendig nedbygginger bør unngås så langt som mulig.

I alternativ 1.0 er ledningen planlagt forbi Bordewichvannet og Stovannet som er fritidsområde med fugl, fiske og multemyter. Ledningen legges dels i vannkanten ved Bordewichvannet, og dels på noen mindre høydepunkter i området slik at fritidsområdet vil bli omgjort til en ledningsgate. Ledningen vil legges delvis parallelt med eksisterende 22 kV ledning, slik at effekten av ledningen vil oppleves som en ekstra bred båndlegging av terrenget. Store deler av området vil bli ødelagt som friluftsområde. Det stopper hvert år flere som fotograferer "Gamlehuset" og utsikten mot Gimsøy, et anlegg for utlegging i sjø vil gjøre at stedet mister interesse for besøkende. Lofoten er oppført på Unescos tentative liste over områder som bør på verdensarvlisten,

Otnes kjøpte tomten i 2013 med plan om å bruke eksisterende bebyggelse som utgangspunkt for fritidsbolig. Foreslått trasé er planlagt over den beste delen av tomten og vil gjøre eiendommen verdiløs og lite egent for fritidsbruk. Forutsetningene og forutsigbarheten ved tomtekjøpet har dermed forsvunnet.

Lofotkraft tar uttalelsen til etterretning.

Synnøve og Reiner Fagerlid skriver i e-post av 27.2.2014 at de er mot at ledningen bygges etter alternativ 1.0. Fagerlid grunneier av gnr. 1 bnr. 9 i Vågan kommune. De etterlyser en begrunnelse for trasévalget. Hvis økonomi er begrunnelsen må det offentliggjøres. Merkostnaden ved alternativ 1.1.1 er minimale sett i lys av prosjektets totale kostnad. Fagerlid ønsker at alternativ 1.1.1 velges, dette gir totalt sett minst negativ forringelse av miljøet.

Lofotkraft tar uttalelsen til etterretning.

Ruben Jensen skriver i uttalelse på vegne av Elsa Valeur, grunneier i Vaterfjorden, at de to eksisterende parallelle mastene over eiendommen beslaglegger store arealer og dreper ryper med mer. Det foreslås at linene samles på en masterekke. Dersom ikke dette er mulig bes det om at ledningen plasseres nærmest mulig eksisterende ledning som skal stå igjen. Trær som felles i trasé tilfaller grunneier.

Lofotkraft tar uttalelsen til etterretning.

Vidar Naber Lysvold og Synnøve Naber Kåseth skriver i uttalelse av 28.2.2014 at de ikke har mottatt informasjon om prosjektet. De har eiendom ved Olderfjorden/Lyngvær. De ønsker ikke at planlagt trasé over østre/sørøstre del av eiendommen velges. Delen egner seg som fremtidig husbygging, og planlagt trasé vil forringe verdien av eiendommen. De har ikke mottatt informasjon om kompensasjonsordningen. Det foreslås at Lofotkraft følger den gamle 66 kV traseen som skal bort på vestre del av eiendommen, og at det legges kabel direkte fra Kleppstad slik at man slipper returledningen.

Lofotkraft tar uttalelsen til etterretning.

Mona Sjølin skriver i uttalelse av 28.2.2014 at det er feil å velge en løsning med så mye ledning når man kan velge et sjøkabelalternativ fra Gimsøy bru til Bustrandvika. Sjøkabel vil minimere naturskader og mulige helseskader.

Lofotkraft tar uttalelsen til etterretning.

Edith Lorentzen skriver i e-post av 28.2.2014 hun ikke ønsker at det bygges returledning fra Kleppstad til Lyngvær. Ved Lyngvær stopper mange turister for å ta bilder over Gimsøystraumen. Det bør legges kabel direkte fra Kleppstad til Malnes. Lorentzen mener man må ta hensyn til naturen.

Lofotkraft tar uttalelsen til etterretning.

Leif Lauritz Aasheim skriver i e-post av 28.2.2014 at en ledning over Malnesmyran, langs Vikvannet og videre fra Rebakka (turistbevertning) over tursti er meget uheldig. Aasheim påpeker at høst/vinterstormer i området kan gi vindkast på over 30 meter i sekundet. Temperaturen ligger i langer perioder rundt 0, noe som gir gode forhold for isdannelser på kraftledninger.

Kenneth Lindbom opplyser i telefonsamtale av 25.6.2014 at han støtter Aasheim sin uttalelse.

Lofotkraft tar uttalelsen til etterretning.

Merete Aasheim (28.2.2014) skriver på vegne av grunneier Synnøve og Svein Aasheim. Som grunneiere vil de bli sterkt berørt av alternativ 1.0, og ønsker at alternativ 1.0.1 med landtak ved Horn velges. Alternativ 1.0 vil redusere den reelle opplevelsesverdien og økonomiske verdien av eiendom og bolig. Det er påbegynt renovering av eiendom og bolig, og er planlagt brukt som fritidsbolig med perioder mer enn middels bruksfrekvens av eiendom og bolig.

Ferdsel- og friluftsområde blir berørt, og området til bli betydelig redusert som følge av inngrepet. Fra Vikjordet går det to turiststier inn til Lyndalsvatnet, som er en del av et lokalt rikt bær- og friluftsområde. Om vinteren er området brukt som skiterreng. Deler av strekningen vil krysse lysløype.

I nordre del av Malnesvika er naturtypen strandeng og strandsump med stor KU-verdi registrert. Naturtypen er nær truet (NT). Israndavsetninger ligger også i området. I tillegg er flere rødlistede fuglearter registrert. Området nord og vest (Dalsmyran) for Vikjordet er områder med registrert hekking av hensynskrevende rovfugl.

Aasheim mener konsekvensvurderingene for friluftsliv ved Vikjorden kan gis verdien stor/middels. Dette begrunnes med følgende:

1. *Området har en del bruk i dag*
2. *Landskap, naturmiljø eller kulturmiljø har opplevelseskvaliteter av lokal og regional verdi*

3. *Området har et mangfold av lokale og regionale opplevelsesmuligheter i forhold til landskap, naturmiljø, kulturmiljø og aktiviteter*
4. *Området inngår som del av en større, sammenhengende grønnstruktur av en viss verdi, eller fungerer som ferdselskorridor mellom slike områder, eller som adkomst til slike områder*
5. *Området har lokal og regional symbolverdi*

Aasheim påpeker at konsekvensutredningen er tydelig på at alternativ 1.0.1 vurderes som mindre negativt og at det vil være miljømessige gevinster ved å velge 1.0.1 fremfor 1.0. Fagtema landskap alternativ 1.2. Fagtema naturmiljø anbefaler alternativ 1.0.1 eller 1.2. Fagtema friluftsliv anbefaler alternativ 1.1 eller 1.2. For nærings- og samfunnsinteresser er alternativene 1.0.1 eller 1.1 minste konfliktfylte.

Den største påvirkningen på INON-områder vil være ved Dalsvika/Vikjorden. Alternativ 1.0 vil også medføre avstand mellom bolig og kraftledningen vil være mindre enn 30 meter fra senterlinjen, slik at den magnetiske styrken vil være større enn $0,4 \mu\text{T}$. Ferdsel mellom bolig og Vikjordvatnet er mye brukt og vil bety at opphold i dette området vil medføre et magnetfelt som er høyere enn $0,4 \mu\text{T}$.

I tillegg kommer Aasheim med tilleggsinformasjon av betydning ang klima og værforhold ved Leif Aasheim. De særegne vindforholdene mellom Rebekkas kafé, Vikjordvannet og Vikjordtinden utvikler fallvind. Dette opplevd her som normal vindstyrke med betegnelsen storm. Disse høst/vinterstormer kan gi vindkast på over 30 meter i sekundet. Disse værforholdene i kombinasjon med isdekkene liner/master anses som svært ugunstig.

Lofotkraft skriver i e-post av 10.9.2014 at ingen bolighus ligger innenfor utredningsgrensen på $0,4 \mu\text{T}$.

Peter Flakstad skriver i brev 3.4.2014 at han som eier av gnr. 30 bnr. 4, Midtsundstad. Midtsundstad ligger øst på kirkestedet Flakstad, og har en hvit og ren sandstrand. Havneforholdene er gode for små og litt større motorbåter. Stedet er perfekt for hobbyfiske. Etter Flakstads vurdering vil trasévalget over Midtsundstad forringe stedet på en fryktelig måte. Flakstad ber Lofotkraft vurdere et nytt traséalternativ. Eventuelt å se på muligheten ved å forlenge sjøkabelen fra Vollan helt til Sildsandnes.

Lofotkraft henviser til kommentaren til uttalelsen til Ole Martin Kristoffersen og Fylkesmannen.

Ole Martin Kristoffersen og Peter Flakstad skriver i uttalelse av 8.4.2014 at de som grunneiere på br.n 30/4, 30/5 og 30/6 anser ny trase som uaktuelt. Ledningen vil medføre store praktiske ulemper for nåværende og fremtidig drift av jordbruksarealet. Visuelt vil ledningen skjemme utsikten mot nord, med kveldssol og sikt mot hav. Ledningen vil bety en vesentlig verdiforringelse av gården 30/4. Det foreslås at eksisterende trasé brukes. Jordkabel kan godtas om ikke stolper plasseres på innmark.

Lofotkraft skriver at omsøkt løsning vil ha en avstand på ca. 65 meter (ytterfase) til bebyggelsen på begge sider av traseen. Lofotkraft har sendt kartutsnittet til grunneier. Lofotkraft har redegjort for hvorfor ilandføringen ved dagens landetak ikke er ønskelig i søknaden. Det er ustabile masser som gjør det utfordrende å sikre kabelen mot slitasje. I tillegg må kabelen trolig krysse fremtidig trasé for E 10 over pollen. Det henvises for øvrig til kommentaren vedrørende dette til Fylkesmannen.

Bjørn W. Lunde skriver i e-post av 14.4.2014 at ledningen ikke vil berøre Lunde sin eiendom, men ønsker å ta forbehold om å kreve erstatning dersom det opplyste byggeforbudsbeltet vil strekke seg over eiendommen. Når det gjelder bruksrett til å benytte/bygge ny vei over Lundes eiendom, bes det om at det monteres en låsbar bom ved innkjøringen. Hvis det ikke oppnås minnelig avtale om kompensasjon vil Lunde ta forbehold om å begjære skjønn.

Lofotkraft tar uttalelsen til etterretning.

Per-Arne Lie skriver i brev av 3.2.2015 at han var sikker på at 66 kV-ledningen skulle rives og erstattes med ny 132 kV ledning, og at denne ville følge 66 kV ledningens trasé. Lie skriver at han ble overrasket når Lofotkraft utførte «utstikking» av ny trasé som vil gå nærmere gården. Dette vil få konsekvenser for drift av gården, verdiforringelse og samfunnsmessige konsekvenser. Lie yngste datter skal overta gården med utgangspunkt «Inn på tunet/grønn omsorg». Dette konseptet er ikke forenelig med ny 132 kV ledning inntil husveggen. Traseen beslaglegger arealet med utsikt for midnattssol med gapahuk og grillhytte. Lie skriver at hvis ledningen bygges slik som omsøkt vil ikke datteren ta over gårdsdriften, og denne vil bli nedlagt.

Lie skriver at ledningen gå igjennom ikke hogstmoden skog. Dagens ledning går på et lavere nivå, mens den nye ledningen er foreslått på samme høydenivå som gården.

Lie forstår at kabling er uaktuelt, og det samme er å redusere sikkerhetsavstanden. Lie ber imidlertid at tre av mastepunktene til eksisterende 66 kV ledning og 132 kV ledning flyttes mot nord, og at ny 132 kV ledning blir plassert der eksisterende 132 kV ledning går. I e-post 15.2.2015 skriver Lie at det holder å flytte to stolpelengder for å unngå konflikt.

Lofotkraft skriver at avstanden fra nærmeste bolighus til dagens to eksisterende ledninger er ca. 80 meter fra 132 kV ledningen og 96 meter fra 66 kV-ledningen. Den nye 132 kV ledningen vil være ca. 60 meter fra senter av ledningen til nærmeste hushjørne.

Merkostnaden ved flytting av ledningene i henhold til grunneieres ønske er i overkant av 2 millioner kroner.

Vedlegg C

Tilleggssøknaden og søknad om ekspropriasjon og forhåndstiltredelse, ble sendt på høring 18.09.2014. Fristen for å komme med merknader ble satt til 31.10.2014. Den offentlige høringen av tilleggssøknaden ble kunngjort to ganger i Lofotposten, Vågan avisa, Lofot-Tidende og Norsk lysingsblad. Lofotkraft orienterte berørte grunneiere og tekniske etater om søknaden og om fristen for å komme med uttalelser. NVE gjorde søknaden tilgjengelig på NVEs nettsider.

C Innkomne merknader

NVE mottok 19 høringsuttalelser til tilleggssøknaden. Samtlige er sammenfattet under. Lofotkraft kommenterte uttalelsene i brev av 20.11.2014. Kommentarene fra Lofotkraft er sammenfattet under de respektive uttalelsene.

Vågan kommune skriver i brev av 23.10.2014 at de er enig i den justerte løsningen ved Kongsmarka, nå angitt som 1.4.1, er vesentlig bedre enn alternativ 1.0 som er trukket. Kommunen holder likevel fast ved at alternativ 1.4 er det beste i og med at det gir en mindre synlighet av ledningsføringen fra alpinanlegget til Lille Kongsvatn.

Kommunen har ingen merknader til endringene i Kvitfossen transformatorstasjon.

Lofotkraft tar uttalelsen til etterretning.

Vestvågøy kommune skriver i e-post av 5.11.2014 at de punktene kommunene har hatt innspill til er ivaretatt. Den eneste endringen er ved Slydalen skytebane, hvor Lofotkraft oppgir at de skal avholde møte med skytterlaget i slutten av september. Kommunen forutsetter at den løsningen som velges ikke kommer i konflikt med bruken av skytebanen.

Lofotkraft tar uttalelsen til etterretning.

Fylkesmannen i Nordland har i brev av 14.10.2014 følgende kommentarer til omsøkte traséalternativer:

Fylkesmannen har ingen merknader til en traséjustering etter alternativ 1.4.1 eller til tilleggssøknaden for Kvitfossen transformatorstasjon. Fylkesmannen har ingen bestemt oppfatning av hvilket traséalternativ, 1.0 eller 1.0.2, som bør velges ved skytterbanen i Slydalen.

Fylkesmannen mener det er positivt at kabeltrasé ut fra Fygle transformatorstasjon trekkes lenger unna Kretjønna slik som søkt i alternativ 1.0.3. Kretjønna er et viktig fugleområde, og alternativ 1.0.3 vil i mindre grad vil påvirke våtmarksområdet sammenliknet med opprinnelig alternativ.

Omlegging ved Offerøystraumen etter alternativ 1.0.4 og en eventuell kabling av dagens 22 kV ledning vil redusere inngrep på dyrket mark. Fylkesmannen mener endringene er positive for landbruksinteressene, og støtter av landbruksfaglige hensyn traséjusteringen.

Fylkesmannen mener alternativ 3.0 ved Flakstad vil, i likhet med alternativ 1.0 som Lofotkraft nå har trukket, vil medføre inngrep i viktig sanddynelokalitet. Jordkabeltrasé skal legges til punkt sør for E10, og inngrepet i lokaliteten vil bli større sammenliknet med alternativ 1.0. Dersom vegetasjonsdekke ødelegges vil risikoen for sandflykt øke og naturtypens verdi vil forringes. Konsekvensene kan reduseres ved at det stilles særskilte krav til gjennomføring av anleggsarbeid og avbøtende tiltak i etterkant. De opplistede tiltakene som Lofotkraft viser til er tilstrekkelige.

Vedrørende tiltakets påvirkning på landskap mener Fylkesmannen at alternativ 3.0 vil være vesentlig bedre enn alternativ 1.0.

Fylkesmannen vurderer fortsatt det utredete alternativet 1.3 som mer fordelaktig enn 3.0. Dersom alternativ 3.0 velges bør en ta vare på vegetasjonsdekke og benytte anleggsmaskiner med lavt marktrykk og det bør sette vilkår om organiske matter.

Lofotkraft henviser til tidligere uttalelser vedrørende tiltakets påvirkning ved Midsundstad.

Nordland fylkeskommune skriver i brev av 20.11.2014 at de er positive til de justerte traséalternativene ettersom de tar hensyn til kjente automatisk fredete kulturminner på en bedre måte enn opprinnelig trasé.

Både tidligere omsøkt trasé 1.0 og traséjusteringen 1.0.2 ved Slydalen vil berøre gravfeltene Øvre Liland og Moa. Alternativ 1.0 berører i mindre grad ettersom traseen er lagt lenger mot øst.

Fylkeskommunen kan ikke se at de omsøkte tiltakene vil være i strid med regional politikk. Fylkeskommunen ber om at traséjustering 1.0.3 ved Leknes lufthavn utføres slik at den i minst mulig grad berører den svært viktige naturtypene Bollemyrene.

Fylkeskommunen ber NVE sette vilkår om avbøtende tiltak, i form av kabling av 22 kV-ledningen og fugleavvisere på 132 kV-ledningen, ved Malnesvika.

Lofotkraft tar uttalelsen til etterretning.

Sametinget skriver i brev av 24.10.2014 at de gjennomførte befaring av ledningstrasé i juni 2013. Sametinget kan ikke se at det er fare for at ny 132 kV ledning vil komme i konflikt med automatisk fredete samiske kulturminner.

Sametinget minner om at dersom det under arbeid skulle komme frem gjenstander eller andre spor som viser eldre aktivitet, må arbeidet stanses og melding sendes Sametinget. Samiske kulturminner eldre enn 100 år er automatisk fredete. Mange av disse er fortsatt ikke funnet og registrert av kulturminnevernet. Det er ikke tillatt å skade eller skjemme fredet kulturminne, eller sikringssonen på 5 meter rundt kulturminnet, jf. kulturminneloven §§ 3 og 6.

Kystverket skriver i brev av 3.10.2014 at de ikke har nye kommentarer til de foreliggende tilleggssøknadene. Det vises til uttalelsen datert 25.2.2014.

Lofotkraft tar uttalelsen til etterretning.

Fiskeridirektoratet region Nordland skriver i brev av 10.10.2014 at de ikke har noen merknader til søknaden eller tilleggssøknaden.

Lofotkraft tar uttalelsen til etterretning.

Statnett kommenterer i brev 18.9.2014 Kvitfossen transformatorstasjon, som er og blir en viktig del av sørnettet. Statnett har inngått avtale med Trolfjord kraft og Lofotkraft om at Statnett overtar eierskapet i Lofotringen. Statnett vil bli eier av eksisterende Kvitfossen transformatorstasjon når den nye ledningen Kanstadbotn–Kvitfossen settes i drift i 2016.

Statnett har følgende kommentarer til Kvitfossen transformatorstasjon:

- Stasjonen må ha doble skille- og effektbrytere.
- Det bør legges opp til permanent opphold i stasjonen, og Lofotkraft må vurdere om størrelsen på det omsøkte bygget er tilstrekkelig eller om bygget må utvides.

En viktig forutsetning for Statnetts uttalelse er at konsesjonær følger krav i forskrift om systemansvaret i kraftsystemet (FoS) og forskrift om leveringskvalitet (FoL).

Statnett ber NVE gjøre Lofotkraft spesielt oppmerksom på at Statnett legger til grunn at FoS § 14 og veileder for funksjonskraft i kraftsystemet (FIKS) følges og at konsesjonær uten ugrunnet opphold søker/informerer systemansvarlig om anlegget etter at konsesjon er gitt.

Lofotkraft har vært i dialog med Statnett, og det er enighet om at Lofotkraft skal ta hensyn til Statnetts ønsker med konkrete løsninger under detaljprosjekteringen av stasjonen. Dersom dette vil medføre endringer av omsøkt løsning vil Lofotkraft ta dette opp med NVE.

Statens vegvesen skriver i brev av 8.10.2014 at de har en merknad til nytt traséalternativ ved Offerøystraumen. Mastepunktet vil, ut i fra gitt kartutsnitt, komme nær fylkesvei. Veglovens bestemmelser har en byggegrense på 50 meter fra riks- og fylkesveier. Statens vegvesen foreslår at mastepunktet trekkes så langt bort fra vegen at det ikke kommer i konflikt med eventuelle vegutbedringer. Som alternativ kan strekningen kables.

Lofotkraft skriver at dersom mastepunktene nord for fylkesveien flyttes lengre vekk fra veien vil de bli trukket mer inn på dyrket mark, dette ønsker ikke grunneier. Flytting av mastepunkt vil trolig medføre at vinkelen blir så stor slik at flere mastepunkter på justeres. Lofotkraft er innforstått med at kan bli pålagt tiltak ved dette mastepunktet dersom det i fremtiden blir aktuelt med veiltak (utvidelse/sykkelvei ol). Lofotkraft er kjent med bestemmelsene i veiloven. Det er allerede innledet dialog med veivesenet angående egen behandling etter veiloven.

Avinor AS kommenterer tilleggssøknaden i uttalelser av 31.10.2014 og 11.12.2014.

I brev av 31.10.2014 alternativ 1.0.3, der jordkabelen søkes lagt på sørsiden av Kretjøna. Avinor har gjennomført et prosjekt ved Leknes lufthavn som gjelder oppgradering av sikkerhetsområdet og lysanlegg. Foreslått kabel er planlagt rett på nordsiden av Avinors tverrbar med innflyvingslys, som står 150 meter foran landingsterskel til bane 21. Jordkablene vil krysse Avinors traseer for signal- og lavspenningskabler for innflyvingslysene samt utrykningsvei.

Reguleringsplan for Leknes lufthavn ble vedtatt av kommunestyret i Vestvågøy 17.2.2009. Det er regulert for en baneforlengelse i nord slik at Leknes lufthavn får en banelengde på 1199 meter. Avinor kan ikke ha den omsøkte kabelen i traseen for en baneforlengelse på Leknes lufthavn, for derved å ta kostnaden ved en fremtidig omlegging av jordkablene med tilhørende kulvert. Avinor foreslår en ny, tredje trasé, der jordkablene følger den omlagte Bolleveien. Kabelen legges da på vest og sydsiden av den fremtidige Bolleveien i en avstand på ca. 5 meter.

Lofotkraft er kjent med reguleringsplanene for Leknes flyplass. Lofotkraft har ikke oppfattet at en jordkabel gjennom dette planområdet har vært problematisk.

Lofotkraft vurderer at det er teknisk gjennomførbart å etablere en betongkulvert med styrke og dybde som ikke vil være til hinder for en eventuell forlengelse av rullebanen. Kryssing av signal- og lavspenkabler vil ikke by på utfordringer så lenge disse søkes opp og påvises. Ny kulvert kan etableres under disse internkablene.

Siden det fortsatt er usikkert om flystripa på Leknes lufthavn vil bli forlenget, vil Lofotkraft ta risikoen og kostnadene dersom flytting av kabelen skulle bli nødvendig. Dette under forutsetning at Lofotkraft kan utforme den kulvertløsningen som ønsket etter alternativ 1.0.3. Lofotkraft aksepterer en mindre justering av kryssningspunktet til det beste for begge parter, men ønsker at dette blir så nært opp til alternativ 1.0.3 som mulig.

En omlegging etter Avinors ønske vil medføre en ca. 700 meter lenger kabel og grøft, med en ekstrakostnad på ca. 1,5 millioner kroner.

Lofotkraft ønsker å opprettholde omsøkt alternativ 1.0.3, men er positiv til en mindre tilpasning gjennom detaljprosjektering.

Lofotkraft har skissert ovennevnt løsning for Avinor.

I e-post av 11.12.2014 skriver Avinor at de etter avtale med Lofotkraft kan akseptere alternativ 1.0.3 under følgende forutsetninger:

- Lofotkraft kommer med forslag til detaljert trasé for kryssing som oversendes Avinor for godkjenning.
- Avinor oversender grunnlagskart som viser utrykningsvei, det nye innflygingsanlegget med inspeksjonsveier og innmålte data på Avinors kabelinnføringer.
- 132 kV kabelanlegget legges i betongkulvert under Avinors kabelinnføringer og veier slik at Avinor kan drifte, grave, reparere og bytte sin egne kabler uten å være avhengig av Lofotkraft.
- Lofotkraft må ta kostnadene ved en eventuell flytting av 132 kV kabelen som følge av at Avinor trenger å ta i bruk arealet til utbyggningsformål.
- Lofotkraft må inngå avtale med Avinor vedrørende rettigheter og plikter om bygging, drift og vedlikehold av 132 kV kabelanlegget.

Tromsø Museum - Universitetsmuseet skriver i brev 21.10.2014 at tilleggssøknadene vil ikke omfatte noen endringer i tiltak som planlegges i vann/sjø med unntak av en mindre justering ved Flakstad/Midtsundstad. Tromsø Museum har derfor ingen nye merknader å tilføye, og viser til uttalelsen av 14.2.2014.

Lofotkraft tar uttalelsen til etterretning.

Nordland Fylkes Fiskerlag skriver i brev av 29.9.2014 alternativ 3.0 ved Flakstad/Midtsundstad har vært på høring hos lokalt fiskerlag. Etter en total vurdering aksepterer Nordland Fylkes Fiskerlag alternativet. Fiskerne gjør oppmerksom på at de ikke påtar seg ansvar for ødelagte kabler som eventuelt blir skadet av fiskeredskaper.

Lofotkraft tar uttalelsen til etterretning.

Opplysningsvesenets fond (OVF) har, i e-post av 31.10.2014, følgende merknader til traséjusteringene. Trasé 10. er fortsatt i konflikt med to utviklingsområder som tilhører OVF, området sør for Tjelberggtinden og på strekningen Lille Kongsvatn-Svolvær, i overgang mellom luftledning og jordkabel.

Sør for Tjeldberggtinden bør trasé justeres slik at man ivaretar og muliggjør en fremtidig utvikling av arealressursene benevnt som «Osan Nord» i den pågående planprosessen for Osan–Kabelvåg. Jordkabelen sør for Tjelberggtinden bør vurderes forlenget lengst mulig vest slik at kraftledningen ikke forringer potensielle fremtidige utbyggingsområder.

Områdereguleringen for Osan–Kabelvåg legger opptil boligområde ved Prestvatnet som en utvidelse av tettstedet Kabelvåg. Åviksmya er påtenkt fremtidig næringsområde. OVF mener det er viktig å tenke langsiktig, og det vil være uheldig med en kabeltrasé som båndlegger potensielt verdifulle områder.

Lofotkraft kan ikke se at uttalelsen frembringer ny informasjon. Så lenge kommunen, som regulerer området, ikke har innvendinger tar Lofotkraft dette kun til etterretning. Lofotkraft oppfatter tilbakemeldingen fra Vågan kommune som at omsøkt trasé forbi Osan nord er i tråd med hvordan kommunen ønsker å utvikle dette området, og forenlig med utvikling av dette til næringsarealer.

Advokat Sven Knagenhjelm uttaler seg i brev av 23.10.2014 på vegne av Det frivillige Skyttervesen (DFS) hvor Vestvågøy skytterlag er medlem. Alternativ 1.0, som Lofotkraft prioriterer, innebærer at ledningen blir plassert mellom standplass/skytterhus og skiver/målarrangement, og vil medføre at skytebanen må nedlegges.

Dersom skytebanen må nedlegges vil det ha store negative konsekvenser. Det vil være vanskelig å finne en alternativ lokalisering i kommunen som kan erstatte dagens skytebane. Nedleggelse av en skytebane uten at den erstattes er ikke ønskelig da konsekvensene for skytterlagets og distriktets skyttervirksomhet vil være negativ.

Skytterlaget har en avtale med Nord-Hålogaland Heimevernsdistrikt 16 (HV-16) om leie av skytebanene og skytterhuset. Forsvarsbygg har på vegne av HV-16 kommentert Lofotkrafts søknad i brev av 10.7.2014 til Vestvågøy skytterlag. Dette brevet er vedlagt denne høringsuttalelsen. Forsvaret er i dag en leietaker av skytebanen. Forsvarsbygg skriver at dersom alternativ 1.0 velges, og det etableres en trasé mellom standplass og skiver, vil dette resultere i at skytebanen ikke kan sikkerhetsgodkjenne i henhold til forsvarets bruk, og kan ikke brukes som øvingsfelt (ref. UD 2-1 Forsvarets sikkerhetsreglement for militær virksomhet). Dersom alternativ 1.0.2 velges vil det ikke medføre konsekvenser og begrensinger for Heimevernets skyteaktiviteter i Slydalen.

Advokat Sven Knagenhjelm skriver at alternativ 1.0 ikke kan aksepteres uten at det gjennomføres grundig vurdering av om det er mulig å erstatte dagens bane med ny lokalitet som har plass til de samme fasiliteter. Dersom alternativ 1.0 velges vil Vestvågøy skytterlag ha krav på erstatning etter gjenanskaffelsesprinsippet. Følgende elementer vil måtte inngå, Grunnerverv: 500 000-600 000 kroner, standplassbygg: 1,8 millioner kroner (for hhv 100 meter og 200 meter), kulefang/kunstig bakgrunn: 500 000-600 000 kroner, skytterhus: 8 millioner kroner og etablering av infrastruktur (vei, vann kloakk), hvor kostnadene er ukjent. Om alternativ 1.0 gjennomføres, vil Vestvågøy skytterlag ha krav på en

erstatning som vil overstige 11 millioner kroner. Dette er langt mer enn det Lofotkraft sparer på å velge alternativ 1.0 fremfor alternativ 1.0.2.

Lofotkraft mener det er uheldig at det ikke henvises til en mer konkret begrunnelse for hvorfor skytterlaget mener alternativ 1.0 medfører total nedleggelse av hele skytebanen. Lofotkraft har kommentert sikkerhetsreglementet i tidligere uttalelse, og mener å ha imøtekommet dette gjennom detaljplanlegging av mastepunkter.

Lofotkraft aksepterer begrunnelsen fra Forsvarsbygg, men henvisning til UD-21. Dersom alternativ 1.0 gis konsesjon vil ikke skytebanene kunne brukes til militær virksomhet.

Lofotkraft erkjenner at man må vurdere endringer i bruk/brukergruppe dersom alternativ 1.0 velges, og at en må vurdere dette i forhandlinger om erverv av grunn og rettigheter. Dette vurderes å ville påvirke kostnadsmarginen mellom de omsøkte alternativene. Så lenge det ikke foreligger en entydig begrunnelse for hvorfor skytterlaget mener alternativ 1.0 medfører nedleggelse av hele anlegget er det vanskelig for Lofotkraft å forholde seg til dette.

Lofotkraft opprettholder begge omsøkte alternativene, men på grunn av eventuelle kostnader til erverv av grunn prioriteres alternativ 1.0.2 foran alternativ 1.0.

Ella Pedersen ber i uttalelse av 13.10.2014 om at ledningen følger den eksisterende ledningen. Den nye ledningen er planlagt nærmere eksisterende boliger og over på eiendommen Pedersen har planlagt tomter. Ledningen vil også komme i konflikt med dyrket mark som høstes og beites. Omsøkt løsning vil ha store negative konsekvenser for eiendommene. Det er store arealer med utmark der dagens ledning går hvor ledningen kan plasseres. I tillegg er det er rikt fugleliv på myrområdene på Vollan, med hekking av sjeldne fuglearter som ender, ærfugl, gråspurv og ryper.

Pedersen ønsker at ny ledning følger den eksisterende ledningen og at en eventuell sjøkabel forlenges opp til eksisterende ledning.

Lofotkraft kan ikke se at det fremkommer nye opplysninger, og viser til kommentar gitt til uttalelsen i den opprinnelig søknaden.

Petter Spillberg og Haveke AS v/Fritz Eines skriver i brev av 19.10.2014 at de, som eiere av gnr/bnr 22/16 og 22/31 på Offersøy, ikke aksepterer den omsøkte endringen etter alternativ 1.0.4. Eiendommene var ikke direkte berørt av alternativ 1.0, men de vil bli direkte berørt av det nye omsøkte alternativet. De nye mastene, men den dimensjonen som er omsøkt, vil med omsøkt masteplassing gjøre et voldsomt negativ inntrykk. Det hevdes at mastepunkt 221 gjør et så stort innhugg i jordbruksområdet at det ønskes fjernet, derav endres det opprinnelig trasé.

Ved traséendringene etter 1.0.4 vil plassering av mastepunkt 20 og 21 berøre 3 eiendommer direkte. Dette vil redusere utsyn fra disse eiendommene mot friområdet ved stranden og over Offerøystraumen. Begge sider av Offerøystraumen er et yndet sted for fritidsfiskere og et mye brukt turterreng. Alternativ 1.0.4 vil forringe eiendommene betraktelig, både med et byggeforbudsbelte og visuelt. Ledningen er planlagt faretruende nærme huset på eiendom gnr/bnr 22/31. Det er lagt ved bilder som viser dagens ledning, og hvordan den nye masteplassing vil påvirke synligheten av ledningen fra eiendommene.

Spillberg og Eines ønsker at ilandføringspunktet på Offerøysiden beholdes etter alternativ 1.0, som opprinnelig søkt i 2013. Det skisseres også et eget alternativ på kart. I forslaget settes mastepunktet for ilandføringen mellom de eksisterende mastepunktene 222 og 009, og videre til nytt mastepunkt 21 (alternativ 1.0.4). Ilandføringen vil da skje nederst på eiendom gnr/bnr 22/3, og dagens mastepunkt 221 kan fjernes slik at de jordbruksmessige hensynene ivaretas. Dette alternativet vil berøre færre eiendommer, og utsynet vil bevares som i dag.

Lofotkraft viser til svar på uttalelsen til Bjørn Helge Kristoffersen (nedenfor).

Bjørn Helge Kristoffersen foreslår i brev av 30.10.2014 en mindre justering av trasé ved hans eiendom på Offerøya. Begrunnelsen for å flytte mastepunkt 20 er at Kristoffersen ikke ønsker å ha mastepunkt 21 der Lofotkraft foreslår. Foreslått trasé vil gi en bedre utnyttelse av arealene, og ledningen vil ikke komme i konflikt med husene i området. Det er viktig at stolpene ikke plasseres annet sted enn i grenseskillene, da dette skaper problemer under høsting av gras og forvekster.

Lofotkraft har vært i kontakt med Bjørn Helge Kristoffersen og Fritz Eines.

Det er flere hensyn som må tas i dette området. Statens vegvesen ønsker at mastepunktet trekkes minimum 50 meter fra fylkesvei og det er et registrert kulturminne vest for Straumen som Lofotkraft ikke ønsker å komme i konflikt med.

Lofotkraft mener at de har strukket seg langt for å imøtekomme landbruksinteressene i området ved å akseptere at 22 kV-ledningen kables. Sammenliknet med dagens situasjon vil omsøkt løsning (med avbøtende tiltak) gi en vesentlig bedre løsning for landbruksinteressene. Mast 21 har en vinkel Lofotkraft mener skal kunne dimensjoneres med strever i stedet for barduner.

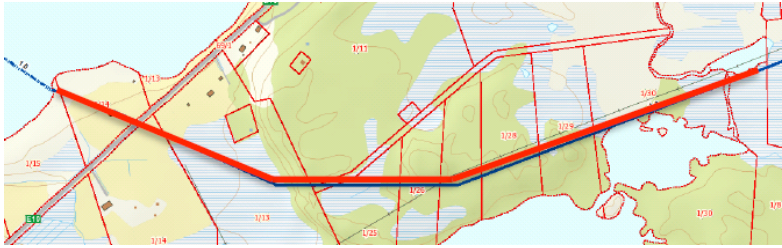
Forslaget fra Spillberg (22/16) og Eines (22/31) (gitt i uttalelsen ovenfor) vil medføre behov for å etablere barduner. Dette vurderes som uheldig med tanke på utnyttelse av dyrket mark rundt mastepunktet. Løsningen vil også føre til at en kommer i konflikt med kulturminner, og traseen vil legges nærmere (38 meter fra) våningshuset til eiendom 22/23 (eier Kristoffersen).

Kristoffersens forslag er å trekke traseen nærmere bolighus til 22/31 (eier Eines), ca. 22 meter fra senterlinjen, og eiendommen 22/12, ca. 32 meter fra senterlinjen. Lofotkraft mener at dette alternativet ikke er bedre med tanke på nærføring. Denne løsningen vil også innebære en mast på dyrket mark, men da på eiendom 22/16. Skissert vinkelpunkt nord for fylkesveien vil trolig bli for stor, og vil medføre en ekstra vinkel og en ny mast sør for veien. Vedrørende mastepunkt i grenseskiller er dette problematisk med tanke på spennlengder. Prosjekterte mastepunkt for omsøkt trasé, 1.0.4, er etter Lofotkrafts vurdering den beste tilpassingen man klarer å oppnå alle hensyn tatt i betraktning.

Lofotkraft har ikke gjort detaljerte vurderinger av de foreslåtte traseene, men har av de ovennevnte begrunnelsene problemer med å se at noen av justeringene gir en positiv totaleffekt når en tar alle hensyn inn i vurderingene. Lofotkraft mener at begge forslagene gir en dårligere løsning enn omsøkt alternativ 1.0.4.

Wilhelm Otnes skriver i e-post av 31.10.2014 at han opprettholder tidligere uttalelse, og ber om at alternativ 1.1.1 velges ut fra Kvitfossen transformatorstasjon. Alternativ 1.0 vil hindre tiltenkt byggeprosjekt å gjøre tomten verdiløs. Et trasé etter alternativ 1.0 er planlagt forbi Bordewickvannet og Storvannet. Kraftledningen vil gå dels i vannkanten ved Bordewickvannet og dels på noen mindre koller i området. Trasé vil krysse «Gamle bygdevei» i krysset mot den gamle skolebygningen, hvilket vil ødelegge et av de fineste turpunktene på veien. Overgangen til sjøkabel er planlagt slik at den vil bli godt synlig for alle passerende.

Dersom alternativ 1.0 velges foreslår Otnes at det legges jordkabel istedenfor luftledning på rød-markert område.

Alternativ ønsker Otnes at ledningen krysser Otnes sin eiendom på skrå, og deretter følger tomtegrensen. Tomten blir da mindre ødelagt av luftledningen.

Lofotkraft tar uttalelsen til etterretning. Det påpekes at de har søkt alternativ 1.1.1 som et alternativ til 1.0 ut fra Kleppstad transformatorstasjon.

Frode og Marit Olsen skriver i uttalelse av 30.10.2014 at de ønsker å opprettholde tidligere uttalelse, men vil tilføre noen kommentarer til Lofotkrafts uttaelser i forbindelse med omleggingen ved Olsens eiendom.

Tidligere skissert ledningsalternativ, blant annet ved Hestehaugen, ble ikke gjort på mål. Olsen sjekket kravene til avstand fra fritidsboliger, og vurderte at en ledning mellom de berørte hyttene ville tilfredsstille kravene. Olsen mener det må legges sterkere vekt på avstand til helårsbolig enn fritidsbolig.

Visuelt vil traseen Lofotkraft ønsker gi store master og brede spenn i umiddelbar nærhet av bygningene. Den frie utsikten vil forringes. Olsen ønsker at ledningen bygges høyere opp på fjellet enn Lofotkraft i utgangspunktet ønsket. En ledning høyere i fjellet vil ikke bli mer synlig, og det er ikke rasfare i området. Lofotkraft kommenterer Olsen uttalelse til opprinnelig konsesjonssøknad, og skriver i tilleggssutredningene at den foreslåtte trasé går i bratt terreng og at det dermed er en ekstra utfordring med ledning der. Olsen finner ikke denne vurderingen korrekt og ber Lofotkraft fremvise dokumentasjon på dette. Det er etter Olsens oppfatning ingen forskjeller av betydning i helningsgraden på terrenget. Olsen mener fortsatt at foreslått forslag til i høringsuttalelse av 27.2.2014 vil gi et bedre totalinntrykk visuelt.

Lofotkraft har gjort en selvstendig vurdering av foreslått trasé. Poenget med å trekke frem avstander til bygninger er kun for å belyse at man vil komme nære fritidsboliger ved å trekke traseen mot vest.

Lofotkraft er enig i at terrenget bak bebyggelsen er like bratt, men poenget i denne sammenheng er at traseer som går rett på høydekoter i denne type terreng er vesentlig enklere å bygge enn traseer som følger kotene. Over selve Kongsryggen har Lofotkraft hatt svært store utfordringer med å finne egnede mastepunkt for alternativ 1.4. Terrenget er ikke brattere enn hva tilfellet er i alternativ 1.0, men utfordringene er at 1.4 går skrått på kotene. For å imøtekomme grunneieres ønske vil man få tilsvarende utfordringer for alternativ 1.0. Basert på tilgjengelig kartunderlag har Lofotkraft vurdert at en slik trasé ligger i grenseland med hensyn til gjennomførbarhet, men er avhengig av å innhente nye laserdata for å kunne konkludere sikkerhet.

Lofotkraft deler ikke grunneieres vurdering om at dette området er uten skredfare. Hele området er i skredatlas vurdert som aktsomhetsområde, og det er registrerte skredhendelser ikke langt unna. Selv om skredfaren er moderat/liten er dette et argument for i størst mulig grad unngå traséføring langs koter/terreng.

Skissert justering av alternativ 1.4 vurderes som en mer skredutsatt trasé, men som redegjort for i tilleggssutredningen har ikke denne løsningen like store utfordringer med tanke på byggbarheten.

Hovedutfordringen med denne løsningen er at man får en trasé med unødige mange vinkelpunkt, hvilket gir høyere kostnader og et visuelt uryddig inntrykk.

Lofotkraft mener at en justering som imøtekommer grunneiers interesser, basert på alternativ 1.0 er vanskelig med hensyn til en teknisk gjennomførbarhet.

Alternativ 1.4 vil la seg gjennomføre, men er vurdert å gi en merkostnad på ca. 2 millioner kroner.

Lofotkraft er enig i at hensyn til bolighus bør gå foran fritidsboliger, men fastholder sin vurdering om at grunneiers forslag totalt sett ikke rettferdiggjør merkostnaden.

Lofotkraft mener en løsning som i minst mulig grad går langsetter aktsomhetsområdet er bedre med tanke på skred, og alternativ 1.0 og 1.4 vil være bedre enn grunneiers forslag.